

VII. VELIČASTEN ZAKLJUČEK

Zlet
Bratstva
in enotnosti
v Novem
mestu

15.000 gledalcev in 8000 nastopajočih na novem stadionu v Novem mestu — Podpredsedaik Zveznega izvršnega sveta tov. Aleksander Ranković govoril na Zletu Bratstva in enotnosti

Novo mesto, 19. junija. Še nikdar ni Novo mesto doživelo takega športnega slavlja, tako velike telesno kulturne pridelitve kot te dni. Slika dolenske metropole je bila popolnoma spremenjena. Srečavali smo tisoče in tisoče mladih obrazov, videli smo mnogo tekmovalne vneme in gledali izredno uspel zaključni zletni nastop. K odličnemu razpoloženju na stadionu, katerega si je zamislil že pokojni inž. Bloudek, je prispevalo tudi lepo vreme, ki je bilo prirediteljem zares naklonjeno. Točno ob 15. uri se je prikazal na slavnostni tribuni pokrovitelj Zleta tov. Aleksander Ranković, z njim pa so prišli tudi drugi ugledni gostje, med katerimi smo opazili Milenčije Popovića, Borisa Kraigherja, Franca Leskoška, Viktorja Avblja, Jožo Vilfana, Ivana Matka, Vido Tomšičevo, Mitjo Ribičiča, Leopolda Kreseta, Nika Belopavlovića, Stane- ta Kranjca in druge.

Takoj za tem, ko so odigrali državno himno, je vsem zbranim spre-

Lepo priznanje naši redakciji

Pred nekaj dnevi smo prejeli zlato plaketo, s katero nam daje Odbor za partizanski pohod »Ob žici okupirane Ljubljane« priznanje za sodelovanje pri tej množični prireditvi. Mimo tega smo prejeli še bronasto plaketo za našega novinarja, ki je sodeloval pri popularizaciji te prireditve. To je v kratkem času že drugo priznanje, saj smo pred nedavnim dobili tudi zlato plaketo Hokejske zveze Jugoslavije.

Poleg medalje smo prejeli tudi tole pismo: »Uredništvo športnega lista Poleta:

Odbor za partizanski pohod »Ob žici okupirane Ljubljane« se zahvaljuje za sodelovanje in pomoč pri popularizaciji partizanskega pohoda »Ob žici okupirane Ljubljane« v letu 1960 v Vašem listu in v znak priznanja pošilja zlato spominsko plaketo.

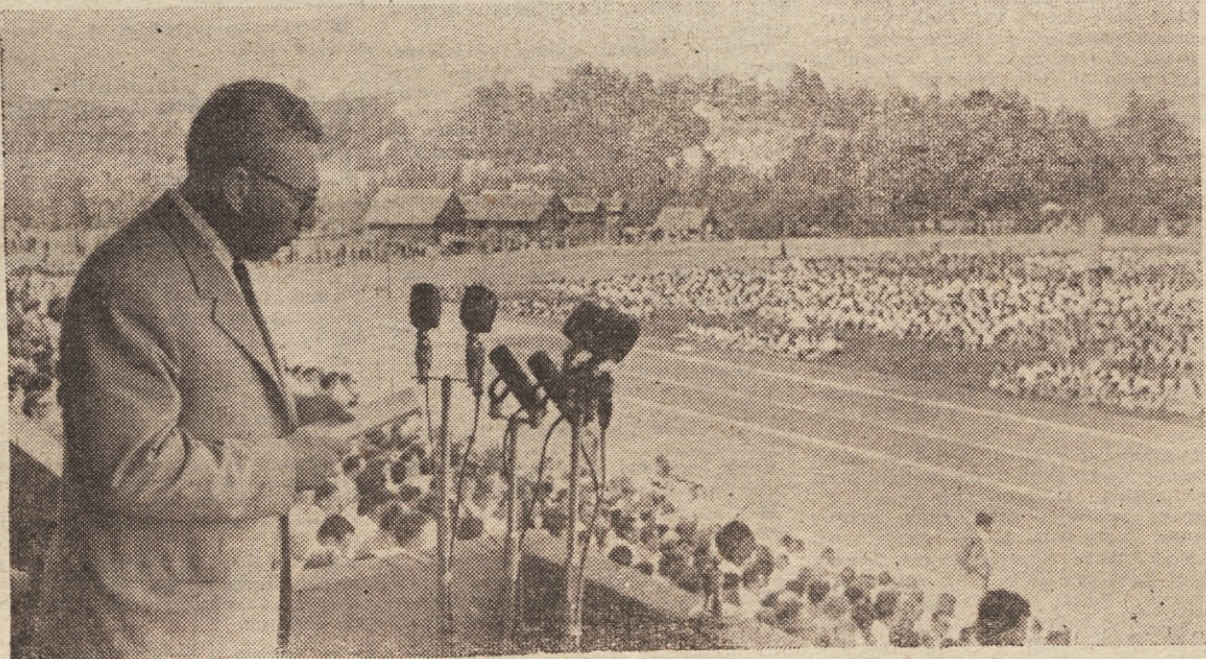
Sekretar:
Jože Martinčič l. r.

govoril podpredsednik Zveznega izvršnega sveta tov. A. Ranković, ki je v svojem polurnem govoru predvsem poudaril velik pomen bratstva in enotnosti med vsemi jugoslovanskimi narodi, kajti prav ta zlet, katerega priča smo bili te dni, nosi tudi ta naslov. To bratstvo se je kalilo v težkih vojnih letih, izkazalo pa se je tudi v vseh fazah povojne graditve naše mlade socialistične domovine. Tov. Ranković je sprejel tudi štafeto palice, ki so mu jo prinesli mladi zastopniki telesnokulturnih organizacij. Ves stadion, ki je bil napolnjen do zadnjega kotička, zasedeni pa so bili tudi vsi okoliški grički, je navdušeno pozdravil izvajanja tov. Rankovića in

jah na orodju. Tisoči gledalcev pa so z obžalovanjem sprejeli odsotnost Cerarja in Trojarja, ki sta se oba poškodovala na včerajšnji akademiji.

Z glavnim zletnim nastopom je šel h koncu VII. Zlet Bratstva in Enotnosti. Morda je takoj po glavni prireditvi še nekoliko težko potegniti črto pod vse prireditve in jih objektivno oceniti, toda vsekakor lahko že danes zapišemo, da je bil VII. Zlet zelo velika telesno-vzgojna pa tudi politična manifestacija. Morda bi se marsikaj dalo napraviti drugače — ne rečemo boljše — toda organizatorji so vložili v vse prireditve toliko truda, da jim gre vse priznanje tako pri izvedbi tek-

Aleksander Ranković med govorom ob današnjem nastopu v Novem mestu

ob koncu njegovega govora se je razvilo vzklikanje Tito — Marko ...

PESTER ZLETNI NASTOP

Sporod glavnih zletnih nastopov je bil zelo pester. Menjavale so se telovadne sestave, atletika, vaje na orodju, nastop modelarjev in tabornikov pa še tekma v poligonu. Težko je reči, katera točka je odnesla med številnimi raznovrstnimi sestavami prvo mesto. Nekateri se bodo odločili za zadnjo točko, to je simbolično vajo »Bratstvo—Enotnost«, drugi za nastop pripadnikov JLA, tretjim pa je bil morda še bolj všeč nastop mladincev z bruni ali mladink z ruticami. Nič manj zanimive niso bile ostale sestave in avtorji Smerdujeva, Babletičeva, Blaško-vič, Dobovšek in major Ban zaslužijo vsi po vrsti polno priznanje. Za prijetno osvežitev programa so prispevali tudi atleti, ki so dosegli med drugimi tudi naslednje rezultate — 100 m moški: Gluk.(B) 11,0, Kolnik (K) 11,1, 1500 m: Vazič (K) 5:54,4, Hafner (Lj) 5:55,4, Špan (Lj) 5:59,8, 110 m ovire: Brodnik (K) 15,5, Kovač (K) 16,4, Sluga (Lj) 16,4, ženske — 800 m: Slanin (K) 2:21,8, Belaj (K) 2:25,2, Goršin (N. mesto) 2:26,8. Doseženi rezultati kažejo, da je kvaliteta novega tekašišča dovolj dobra in da bo ob primerni negi čez leto dni lahko odlična.

V tekmi v poligonu, kjer so morale 8-članske ekipe premagati vrsto težkih ovir, je bila najboljša ekipa Novega mesta pred Ogulinom in Prijedorom. Taborniki pa so se izkazali kot pravi mojstri v postavljanju in pospravljanju šotorov. Seveda je navdušil tudi nastop telovadcev zveznega razreda, v va-

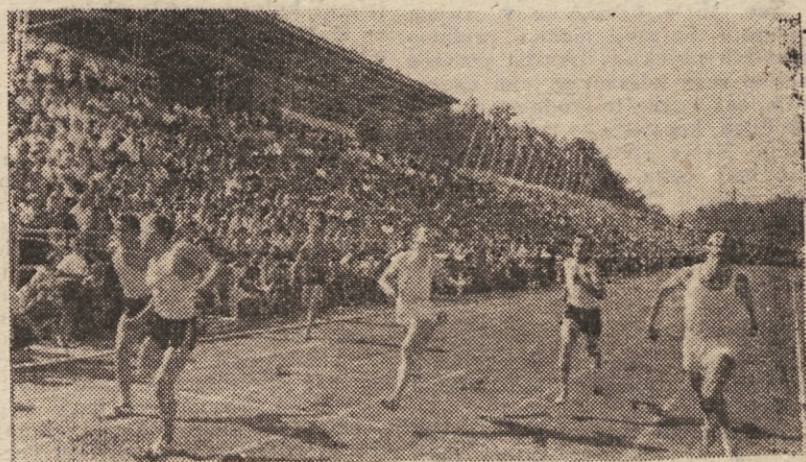
movan in nastopov, kakor tudi pri pripravi bivanja tisočih udeležencev in seveda tudi uspešni rešitvi številnih problemov z najrazličnejših področij. Zlet Bratstva in Enotnosti so s svojo VII. izdajo v Novem mestu dokazali svojo pravico do obstoja in vsekakor bi veljalo to lepo tradicionalno prireditev, ki združuje mlado in staro iz osmih krajev, treh republik, tudi v naprej obdržati in še nadalje razširjati v vseh smereh.

Množičnost še vedno poglavitna naloga

Potreben perspektivni plan gradnje objektov — Skupna politika je v splošno korist telesne kulture — Modern način dela v društvih Partizan — Jeseni Kongres za telesno vzgojo v Sloveniji?

Novo mesto, 19. junija. Včeraj je bila na Otočcu seja izvršnega odbora Zveze Partizan Slovenije in Sportne zveze Slovenije. V vrsti dogodkov, ki se odvijajo na področju slovenske telesne kulture je bila včerajšnja seja prav gotovo eden najpomembnejših dogodkov. V zadnjih tednih smo zabeležili toliko novih in izredno pomembnih sklepov, da pravzaprav komaj dohajamo velike spremembe, ki se gode v slovenski telesni kulturi.

Na Otočcu so se včeraj ob 9. uri zopet zbrali člani izvršnega odbora obeh zvez, poleg njih pa še predstavniki okrajnih zvez in svetov za

Tek na 100 m je bila ena najzanimivejših točk na zaključni zletni

Kvalifikacije za SC ligo

Le ena zmaga na tujem

Z današnjo nedeljo se je začelo kvalifikacijsko tekmovanje za vstop v slovensko consko ligo. Od vseh moštev, ki sodelujejo v tem tekmovanju, je požel največ uspeha ljubljanski Slovan, saj si je med vsemi edini priboril zmago s 7:1 — na tujem igrišču. Ostale tekme so se končale z naslednjimi rezultati: Olimpija : Bela Krajina 2:0, Nafta : Tolmin 2:0, Tabor : Planika 1:0. Prihodajo nedeljo bodo odigrane povratne tekme.

TABOR (Sežana):PLANIKA (Kranj) 1:0 (1:0)

Sežana, 19. junija. V kvalifikacijski tekmi za vstop v SC ligo je domače moštvo premagalo goste iz Kranja. Rezultat bi moral biti pravzaprav drugačen, višji v korist domačinov. Domačemu moštvu je uspelo zagotoviti zmago še v prvem polčasu. Napadalec Tabora Paradiso je v 33. minuti streljal proti vratom gostov, toda tu se je znašel branilec kranjske Planike, ki je nerodno posredoval in tako zmedel lastnega vratarja, da mu je žoga ušla v mrežo. Tudi v drugem pol-

(Nadaljevanje na 8. strani)

DRŽAVNO PRVENSTVO
V JADRANJU

FAFANGEL državni prvak

Koper, 19. jun. Po petdnevni borbi se je v soboto zaključilo odprto mednarodno državno prvenstvo Jugoslavije v jadraniu za jadrnice tipa »Star«. Med 11 tekmovalci iz Jugoslavije, Zah. Nemčije in Trsta je osvojil prvo mesto Mario Fafangel, član koprskoga jadrnega kluba. S flikistom Kosminom je osvojil 42 točk. Drugi Tončič (Mosor Trogir) 42 točk, 3. Marušič (Mornar Split) 41 točk.

Po uspehu, ki ga je dosegel Fafangel na mednarodni regati v Trstu, ko je pustil za seboj svetovnega prvaka Italijana Straulina, je dokazal, da je naš najresnejši kandidat za olimpijske igre.

Katona — 17:55,2
na 1500 m prosto

Na plavalnem dvoboju med Madžarsko in Vzh. Nemčijo v Berlinu sta bila dosežena dva nova evropska rekorda. Madžar Katona je preplaval 1500 m prosto v času 17:55,2 in s tem kot prvi Evropejec dosegel na tej progi čas pod 18 minut (stari rekord Angleža Blacka je znašal 18:05,8). Drugi rekord so dosegli plavalci Vzh. Nemčije v štafeti 4 x 100 m mešano s časom 4:16,1, kar je za 4 desetinke sekunde boljše od dosedanjega rekorda Sovjetske zveze.

nik Okrajne zveze za telesno vzgojo Ljubljana, tov. Arrigler, predsednik Atletske zveze Slovenije, tovariš Lavrič, predsednik Nogometne zveze Slovenije, tov. Sorič, podpredsednik Saveza sportova Hrvatske, tov. Polić, predsednik Sveta za telesno vzgojo OLO Koper, tovariš Vahter, član pripravljalnega odbora za ustanovitev Okrajne zveze za telesno vzgojo v Mariboru, dr. Pavletič, član izvršnega odbora Zveze Partizan, tov. Mirtič, glavni urednik Poleta, tov. Dobrota, član izvršnega odbora Sportne zveze Slovenije. Izredno plodno debato je za-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Množičnost

še vedno poglavitna naloga

(Nadaljevanje s 1. strani)
ključil predsednik Športne zveze Slovenije tov. Leopold Krese.

V ZADNJEM LETU 150 NOVIH OBJEKTOV

Tov. Mitja Ribič je v svojem referatu najprej omenil problem športnih objektov. Družba posveča veliko skrb telesnovzgojnemu napravam, saj šolske telovadnice, igrišča ob šolah, kopališča — zelo hitro rastejo. Mreža športnih objektov je vse bolj gosta, saj so v zadnjem letu zgradili 150 novih telesnovzgojnih naprav.

Seveda pa smo tudi v določeni zaostanosti, ki pa je v glavnem posledica konzervativnega gledanja, saj gradimo šole brez telovadnic, stanovanjske bloke brez rekreacijskih prostorov, pa tudi vzdrževanje objektov v komunah še ni dokončno urejeno.

Vsekakor je ena največjih nalog, da bi si postavili perspektivni plan gradnje športnih objektov, ki bi ga vnesli v petletni gospodarski načrt. Potrebno je zagotoviti tudi sredstva za gradnjo niza objektov, ki bodo služili kvalitetnemu športu — med temi je tudi izgradnja Velega polja.

SOLE OSNOVA ZA MNOŽIČNOST

V Sloveniji imamo sedaj 1500 šol, katere obiskuje približno 270.000 dijakov. V zadnjem času smo zabeležili približno 15.000 šolskih nastopov in okoli 4000 športnih dnevo. Vse to je pri razvoju šolske telesne kulture velik napredek. Vendar smo še precej daleč od tistega, kar želimo. Telesna vzgoja v šoli namreč ne more biti samo predmet in mora nam biti predvsem jasno, kaj lahko šola nudi učencem ali dijakom na področju telesne vzgoje. Treba jih je naučiti predvsem osnovnih stvari: plavati, teči, smučati, kolesariti in podobno. Šolska telesna vzgoja sedaj nima svojega natančnega načrta in premalokrat dobivamo iz raznih šol prav neverjetna poročila o telesnovzgojni nespretnosti. Več kot nujno je torej, da vse to našo mladino tudi telesnokulturno vzgajamo.

Šola naj bo tudi iniciator za vključevanje mladine v šolska športna društva. Seveda naj vodi ta družba mladina sama, ki naj se ukvarja s telesno vzgojo predvsem v prostem času. Člani teh društev naj se povežejo z večjimi klubi in društvi, kjer bodo dobili strokovne in praktične nasvete. Mladina naj torej sama sebe vodi, saj sama najbolj razume svoje potrebe.

V SPLOŠNO KORIST SLOVENSKE TELESNE VZGOJE

Okoli 1100 društev deluje v obeh največjih slovenskih organizacijah, ki se ukvarjajo s telesno vzgojo. V zadnjem času smo zagotovili sodelovanje obeh organizacij in popolnoma odveč bi bilo govoriti, ali je tu združenje v korist ali škodo ene ali druge organizacije. Gre namreč za to, da vse skupaj koristi splošni telesni vzgoji v Sloveniji. Že sedaj lahko opazimo, kako so bili nedav-

ni sklepi o skupnem in tesnem sodelovanju koristni. Obe organizaciji sta v kratkem času rešili nekaj bistvenih vprašanj, v katerih še pred nedavnim nista prišli do popolnega soglasja. Kaže torej, da bo to gibanje, ki ga opazimo v naši telesni kulturi, rodilo obilne sadove in pomeni novo obdobje v naši telesni vzgoji.

MODERNEJSE OBLIKE DELA V DRUŠTVIH PARTIZANA

V zadnjem času smo imeli kar 195 zletov, 164 akademij, 187 telovadnih nastopov, kar vse kaže, da v društvih Partizan marljivo delajo. Res pa je, da včasih oblike dela v društvih Partizan niso najbolj posrečene. Precej se je že udomačila proslava raznih 50-letnic in drugih obletnic telesnovzgojnih društev, razvijanje raznih praporov, kar vse spominja na staro miselnost. Pred davnim smo imeli celo akademijo Murnikovih vaj, ki naj bi bila odraz dela v društvih Partizan. Vendar je bila to morda stvar zgodovine, in vsekakor neprimerna prireditev za proslavo 15-letnice osvoboditve Ljubljane. Sedaj bomo imeli res lepo priložnost, da se bomo prihodnje leto raje spomnili 20-letnice naše revolucije. Pri vsem tem gre za to, da moramo delati tako, da bo mladina zadovoljna, ne pa tako, da mladino samo kažejo drugim. Vse te danes že preživlje

oblike je treba zamenjati z novimi, modernjšimi.

ATRAKTIVNI SPORT JE POTREBN

Vsekakor igra kvalitetni šport veliko vlogo tudi pri množičnosti. Odlični dosežki športnikov mnogokrat vzpodbujajo mlade ljudi k udeleževanju v telesni vzgoji — torej je to prav lepa vzpodbuda za množičnost. Za mladino je torej treba odpreti čim več igrišč in ji omogočiti vrsto nastopov na najrazličnejših kvalitetnih športnih prireditvah. Na ta način bodo neposredno stopili v stik z dogodki v naši telesni kulturi.

Krepiti moramo torej vlogo mladine, vlogo mlade generacije, ki živi v svetu, ki ga sama ustvarja. Sama si urejuje svoje življenje in vse to zahteva tudi preobrazbo naše telesne vzgoje, ter nove oblike, saj družbeni pomen telesne vzgoje v naši družbi iz dneva v dan raste.

Ob koncu so se dogovorili tudi o tem, da bodo jeseni, najbrž sklicali Kongres telesne vzgoje, ki bo vsekakor najpomembnejši dogodek na tem področju v zadnjem času. O problemih telesne vzgoje Slovenije bo razpravljala tudi plenarna Centralnega komiteja Ljudske mladine Slovenije, kar nam dokazuje, da se tudi ta organizacija vse bolj trudi, da bi dala temu udeleževanju mladine čim večji pomen.

Vaja »Lestve« je vzbudila največjo odobravanje med številnimi gledalci na včerajšnji akademiji

KVALIFIKACIJE ZA VSTOP V ZVEZNO ROKOMETNO LIGO

KDO bo novi član? zvezne lige

V četrtek zvečer je sekretariat RZJ določil mesta, v katerih bodo igrali kvalifikacijske tekme za vstop v žensko in moško zvezno rokometno ligo. Nas predvsem zanima usoda Odreda, ki bo igral v Veržahinu. Tu se bodo poleg najboljšega slovenskega moštva zbrali še: Sloboda — prvak Hrvaške, Partizan (Beograd) — drugi na prvenstvu Srbije ter Sarajevo — prvak BiH. Odred čaka vsekakor zelo težka naloga, saj bo v dneh 24., 25. in 26. t.m. moral zastopati slovenske rokometarje v borbi z najboljšimi moštvami iz drugih republik. Za, prav v teh dneh moštvo Odreda ni

najbolj vigrano in zato ne moremo računati na popolen uspeh.

Ekipa Slovana, ki se je prejšnjo nedeljo priporila nastopu prvakini Slovenije, pa bo morala odpotovati v Tuzlo, kjer se bo pomerila s Trešnjevko — prvakom BiH in Tekstilcem — drugim na prvenstvu Srbije. Za razliko od svojih moških tovarišev pa imajo rokometarje Slovane nekoliko več možnosti, da si priborijo vstop v ligo. Seveda pa so vse to le ugibanja, na katere bomo dobili odgovore že prihodnji teden.

REPUBLISKA JUDO LIGA

Presenetljiv uspeh Ljubljane

Ljubljana, 19. jun. V zadnjem kolu slovenske judo lige sta se srečali med seboj ekipi Ljubljane in Olimpije. Ta dvoboj sicer ni bil odločujoč zaradi naslova prvaka, bil pa je zanimiv zaradi tega, ker nastopila Ljubljana brez treh najboljših standardnih tekmovalcev: Mačka, Macarola in Skrabe. Ti so namreč suspendirani in zato je bila ekipa Ljubljane oslabiljena, pa smo računali na Ljubljano premagala Olimpijo z visoko razdobjem uspeha Olimpije. Kljub temu pa je bilo 15:9. Najzaskrbljenša za to zmago sta vsekakor bila Pogačnik in Sterk, ki sta v srednji kategoriji zmagala s 7:1, medtem ko sta se zaključili lahka in težka kategorija z rezultatom 4:4. Od novincev pri Ljubljani je zlasti ugajal Berkopec, ki se je dobro upiral Galetu. Razen njega pa sta bila dobra tudi Pišlar in Burnik, zadovoljil pa je še Stepančič. Olimpija je nastopila, razen Šubica, v najboljši sestavi. Zadovoljila sta Gole in Rajh, medtem ko sta razočarala Ocvirk in Ditrh. Srečanje je dobro vodil Ferle iz Kamnika.

Maribor, 19. jun. Danes popoldne je bilo v Mariboru republiško ekipno prvenstvo v judu. Branik: Triglav 8:4, Maribor: Triglav 7:5. Najboljši pri Triglavu Kučina in Hostnik, pri Mariboru pa Turk I in Turk II. Pri Braniku Divjak in Zaviršek. Sodniki so pred 150 gledalci opravili svoje delo dobro.

Športniki na zletu

Novo mesto, 19. junija. Vsa športna igrišča v Novem mestu, pa tudi v Crnomlju in Vidmu-Krškem so bila te dni prizorišča najrazličnejših športnih tekmovanj v okviru VII. zleta. V večini športnih panog so nastopali samo tekmovalci iz 8 okrajev, ki se udeležujejo zleta. Zato je bila marsikje kvaliteta skromna, kar pa ni motilo navdušenih športnikov, da se ne bi borili za vsako točko, za vsak centimeter. Najbolj kvalitetne borbe smo videli v odbojki, atletiki, rokometu, nogometu in tenisu. Seveda moramo omeniti medrepubliško srečanje igralcev namiznega tenisa Slovenije in Hrvaške. Slovensko zastopstvo Teran, Tomažič, Zajc in Plutova je zmagalo z 9:5.

Danes dopoldne so svečano razdelili nagrade in priznanja najboljšim ekipam in posameznikom. Vsi sodelujoči okraji so v dar prejeli lepe kristalne vaze. Najboljše ekipe in posamezniki pa okusne plakete, albume in druga lepa darila.

Rezultati — atletika, moški — 200 m: Maznik (NM) 23,7, 100 m: Samec (NM) 11,3, višina: Markulin (Karlovac) 185, 1500 m: Macedoni (NM) 4:29,6, krogla: Penko (NM) 14,14, kopje: Spilner (NM) 57,91, 4 x 100 m: Novo mesto 45,9, ženske: 60 m: Kovačević (Bihač) 8,3, daljina: Kovačević (Bihač) 4,83, krogla: Bartelj (NM) 12,33, kopje: Vidmar (NM) 30,42, 100 m: Serbec (NM) 13,3, 800 m: Goršin (NM) 2:31,9, višina: Kovačević (Bihač) 148. Ekipno so zmagali atleti Novega mesta.

Kolesarjenje — mladinci: Čermelj (B. Luka), člani: Furač (Karlovac), ekipno: Karlovac.

Namizni tenis — člani posamezno: Triganović (B. Luka), ekipno: Banja Luka, članice posamezno: Turk (NM), ekipno Novo mesto, mladinci posamezno: Garič (B. Luka), ekipno: Novo mesto, mladinke ekipno: Novo mesto.

Odbojka — člani: Novo mesto: Karlovac 3:0, članice, mladinke in mladinci: 1. Novo mesto.

Streljanje na glinaste golobe — 1. Sisak, posamezno: Wolf (Sisak).

Atletski miting Kladivarja

Celje, 19. jun. Atletsko društvo Kladivar je priredilo atletski miting, na katerem so nastopili poleg domačih atletov še gostje iz Ljubljane in Maribora. Doseženo je bilo nekaj pravih dobrih rezultatov. Tako je med drugimi Draga Stamejčič pretekla progo 80 m v času 11,1.

Rezultati — moški 100 m ovire: Kovač (K) 15,3, 100 m: Srnovršnik (K) 11,1, 400 m: Stamejčič (Ol) 52,7, višina: Pucelj (Ol) 175, Količ (K) 175, 800 m: Primožič (K) 2:05,7, disk: Simič (K) 44,67, 200 m: Srnovršnik (K) 22,8, kladivo: Vidmar (Ol) 48,73, kopje: Kapičar (K) 65,00, krogla: Simič (K) 13,43, daljina: Golac (K) 6,57, ženske — 60 m: Stamejčič (Ol) 7,8, 80 m ovire: Stamejčič (Ol) 11,1, krogla: Hudobivnik (Ol) 12,35, disk: Hudobivnik (Ol) 41,63, 200 m: Slennik (K) 27,4, 400 m: Silan (K) 1:04,4, višina: Rozman in Urbančič (obe K) 145, kopje: Skornik (K) 32,72, daljina: Paher (K) 4,87, mladinci — disk: Vravnik (K) 47,16, 500 m: Lenarčič (Ol) 38,4, krogla: Polovič (K) 14,01.

Maribor, 19. junija. Na klubskem tekmovanju Branika v soboto na stadionu v Ljudskem vrtu, so gojenci trenerja Ivkovića spet dosegli vrsto zelo dobrih rezultatov. 400 m: Pošnerič 51,3, 200 m: Gunze 23,6, člani 60 m: Zatlter 7,6, mladinci: Gunze 7,1, mladinci — kladivo: Bukovec 57,23 (najboljši letošnji rezultat v Jugoslaviji). Člani: Markež (Lj) 52,10.

Košarka — člani, finale: Karlovac: Novo mesto 65:52, mladinci: Karlovac, mladinke: Banja Luka.

Rokomet — člani: Sisak, članice: Novo mesto, mladinke: Bihač, mladinci: Novo mesto.

Tenis — ekipno: Ogulin, posamezno: Mitlić (Prijeđor), mladinci ekipno: Prijeđor, ženske posamezno: Čačić (Prijeđor).

Streljanje v malokalibrsko puško — ekipno: Banja Luka, z vojaško puško — ekipno: Novo mesto.

Tekmovanje letalskih modelov — ekipno: Sisak.

Balkanska šafeta z baklami po mestu — ekipno: Banja Luka.

Sportni ribolov — ekipno Novo mesto, posamezno: Požar (NM).

Nogomet — finale: Banja Luka: Bihač 3:1.

Ljudski mnogoboj: Novo mesto.

Kegljanje — ekipno: Prijeđor.

Nekaj števil

Na letošnjem Zletu Bratstva in enotnosti je sodelovalo 18 organizacij.

V zaključnem nastopu je sodelovalo 8000 nastopajočih.

V šafeti Bratstva in enotnosti je teklo 6000 mladincev in mladink.

V vseh tekmovanjih in predtekmovanjih so našli 50.000 nastopajočih.

IZBIRNE TEKME ZA KEGLJASKO DRŽAVNO REPREZENTANCO

Starč in Klemenčičeva najboljša

Pretežni pogoji za ženske ♦ Osem slovenskih kandidatov v obeh reprezentancah

Ljubljana, 19. junija. V Ljubljani je bilo danes zaključeno izbirno tekmovanje kegljačev in kegljavk za državno reprezentanco, ki se bosta udeležila letošnjega evropskega prvenstva v Zagrebu. Znano je, da je to samo ekipno tekmovanje in da brani pokal Vzhodna Nemčija.

Zato je bilo treba naši reprezentanci sestaviti čim smotnejše ter kandidatov omogočiti kar najboljše pogoje za izbirno tekmovanje. To pa se v celoti ni zgodilo. Tehnično vodstvo ZKSJ je namreč grešilo pri tem, da je določilo prva dva izbirna nastopa za ženske v Kranju in šele tretjega v Ljubljani, medtem ko so moški tekmovali vse tri dni v Ljubljani na Gradisovem kegljišču. Temu primerno so bili seveda tudi rezultati. Moški so vse tri dni, razen na koncu, ko so nekateri popustili, dosegli izredno dobre rezultate, ženske pa mnogo slabše in tako skoraj ne moremo govoriti o realni razvrstitvi posameznih tekmovalcev. Tako sta izpadli iz reprezentance znani tekmovalki Erjavčeva iz Ljubljane in Rozmanova iz Kranja, medtem ko sestavljajo reprezentanco nekatere dokaj neizkušene tekmovalke.

Nasprotno pa je pri moških odločala velika borbenost in želja za čim boljšimi rezultati. Vrstni red se je skoraj iz dneva v dan spreminjal, na koncu koncev pa so najboljše pridli Slovenci. Vseh šest slovenskih kandidatov se je uvrstilo v reprezentanco, zasedli pa so še zelo dobra mesta. Zmagali je Starč pred Martelancem in Steržajem, Šilbar osmo mesto. Včeraj smo bili celo priča je zasedel peto, Grom sedmo, Kobal pa petim rezultatom nad 900, kjer se je najbolje izkazal Smoljanovič z 921. Sledijo mu Starč 907, Martelanc 906, Vita 904 in

Popovič 902. Prejšnji dan pa je dosegel kar sedem tekmovalcev rezultate nad 880. Danes so nekoliko popustili in sta bila najboljša Lukas z 886 ter Steržaj z 882 keglji, za njima pa Starč z 879 in Kobal z 875 keglji. Tako lahko rečemo, da je tekla borba za vsak keglj in da so bile razlike ob koncu minimalne.

Povemo naj še nekaj značilnosti, ki lahko osvetlijo položaj posameznih tekmovalcev. Erjavčeva je med drugim nastopila precej bolna, tudi Šilbarja je ves čas tekmovanja mučil ekcem, sicer pa je bilo razpoloženje pri vseh nastopajočih na dokaj zadovoljivi ravni. Osem na boljših tekmovalcev in tekmovalk bo prihodnji teden na skupnem treningu v Zagrebu, nato bo prvenstvo od 28. do 30. junija, po končanem prvenstvu pa bo v Ljubljani, 3. julija meddržavni dvoboj med ženskima in moškima reprezentancama Jugoslavije in Vzhodne Nemčije na Gradisovem kegljišču.

Prav lahko izrazimo zadovoljstvo nad zelo dobrim uspehom slovenskih kandidatov in čestitamo Starcu ter Klemenčičevi kot najboljšima tekmovalcema.

Vrstni red — moški: Starč 2651, Martelanc (oba Tr) 2647, Stržaj (Ljutomer) 2640, Smoljanovič (Gričica) 2640, Šilbar (Jesenice) 2638, Popovič (Susedgrad) 2622, Grom (Rakek) 2617, Kobal (Branik) 2585 itd.

Ženske: Klemenčičeva (Gradis) 1228, Kavčičeva (Tr) 1186, Buliničeva (OTJ) 1169, Jakovčeva 1165, Pipinč (obe Bratstvo) 1162, Simončič (Br) 1154, E. Erski 1149, Kaločar (obe DVD Zrenjanin) 1147, G. S.

OLIMPIJA NAJBOLJŠA

Ravne, 19. junija. Na republiškem odbojarskem turnirju za ženske, ki je bil v Ravnah, so odbojkarice Olimpije dosegle prvo mesto. Pokazale izenačeno igro, bile borbene in so zmagale zasluženo. Resen nasprotnik jim je bil Maribor, ki pa je zasedel šele tretje mesto. Presenečenje na turnirju so bile Jeseničanke, ki so osvojile drugo mesto.

Kaže da imamo prav sedaj nekaj odličnih tekmovalk v tej športni panogi in bi kazalo sestaviti republiško reprezentanco, ki bi se verjetno dobro uveljavila.

Vrstni red: 1. Olimpija 6, 2. Jeseničnice 6, 3. Maribor 4, 4. Fužinar 4, 5. Kamnik 0.

Tekma za nogometni pokal Fužinar (Ravne): Korotan (Prevalje) 3:0 (0:0)

Kovinar: Branik B 2:3 (1:2)

Prijateljska tekma pionirjev Fužinar (Ravne): Korotan (Prevalje) 0:1 (0:1)

Plavalna šola na Kolesiji

V sredo 22. t. m. se bo začel na kopališču Kolesiji prvi plavalni tečaj plavalne šole ZPK Ljubljane. V šolo se lahko vpišejo vsi otroci, ki še ne znajo plavati, oni pa, ki že znajo, bodo v naprednejši skupini svoje znanje izpopolnili. Tečaj bo trajal tri tedne in ga bodo vodili izkušeni vaditelji. Vpisovanje bo od ponedeljka 20. t. m. dalje pri blagajni kopališča.

Plavalna šola na Kolesiji

V sredo 22. t. m. se bo začel na kopališču Kolesiji prvi plavalni tečaj plavalne šole ZPK Ljubljane. V šolo se lahko vpišejo vsi otroci, ki še ne znajo plavati, oni pa, ki že znajo, bodo v naprednejši skupini svoje znanje izpopolnili. Tečaj bo trajal tri tedne in ga bodo vodili izkušeni vaditelji. Vpisovanje bo od ponedeljka 20. t. m. dalje pri blagajni kopališča.

Otvoritev plavalne šole

Plavalni klub »Ilirija« obvešča, da bo pričetek letošnjega I. tečaja plavalne šole za pionirje od 7. leta starosti dalje v ponedeljek, dne 27. t. m. ob 8.30. uri na kopališču Ilirije. Tečaj bo trajal tri tedne. Vpisovanje je vsak dan pri blagajni kopališča.

Tečaj bo razdeljen v dva dela: v začetni in nadaljevalni.

Starši pohitite s prijavi, ker bomo v vsak tečaj vpisali samo omejeno število učencev.

Leto XVI

Štev. 25

Stran 2

Polat

Bela jadra na morju

Kraja vetra je dovoljena • Veslači ARGA na najboljši poti • Fafangel športnik in trener

Namenil sem se na obisk v Koper. Ni mi bilo žal. Pogled je nudil pestro sliko. Vseposod jadrnice, vse polno belih zader v koprskem zalivu. Prav v teh dneh se namreč odvija jugoslovansko prvenstvo v jadrnanju. Ko sem se povzpел na poveljniški stolp, sem se znašel sredi funkcionarjev, ki so opazovali manevriranje jadrnic in bili so na moč zaposleni z organizacijo regate. Vseeno pa sem zvedel marsikaj zanimivega...

Na morju veljajo stroga pravila

Ce opazujete jadrnanje po morju, se vam nehotе vsili misel, kaj bi se zgodilo ob morebitnem trčenju dveh ali morda celo treh vitkih in elegantnih jadrnic. Toda bodite brez skrbi. Jadranci poznajo pravila, katere morajo upoštevati v vseh morebitnih in skoraj nemogočih položajih, na katere nalete na sicer tako širnem morju. Opazoval sem dve jadrnici kategorije Zvezda, ki sta med regalo krizarili in se bližali druga drugi. Katera se bo umaknila drugi? Morda bo prepuštil vodo drugemu tisti krmar, ki se bo prej ustrašil trčenja? Ne, popustiti bo moral tisti,

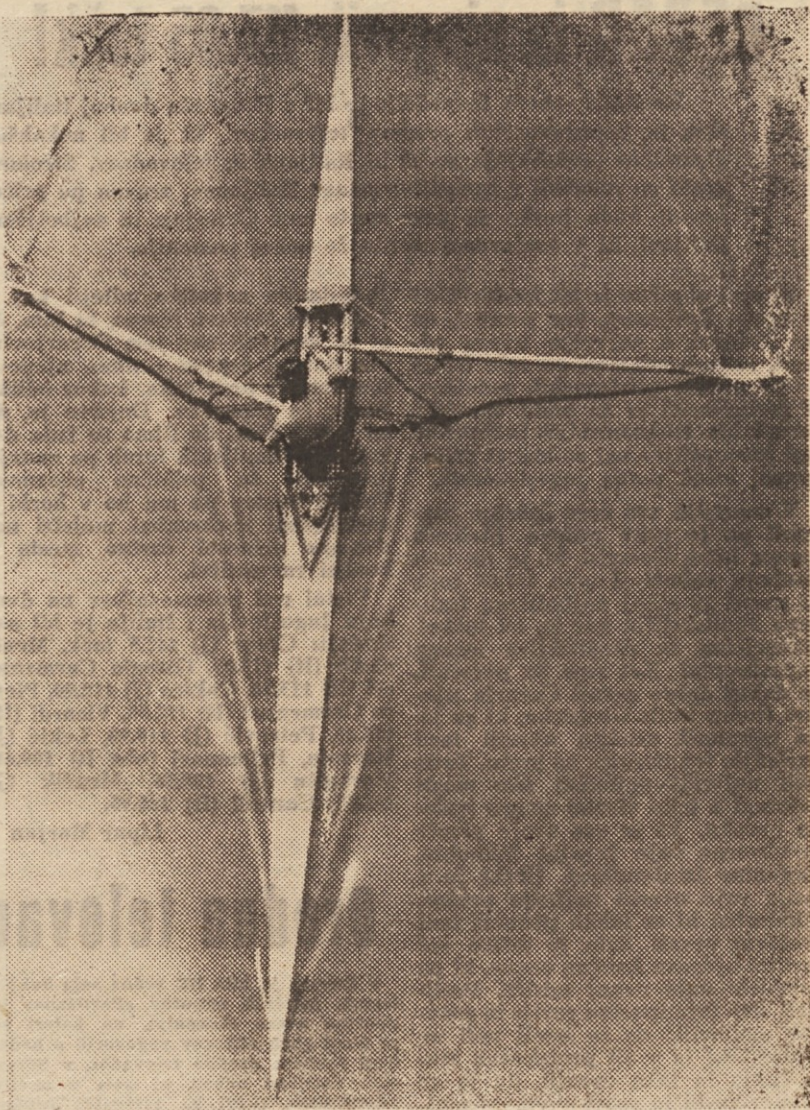
ki ima v tistem položaju boljši veter, to je oni, ki mu piha južno, maelstral ali burja v hrbet. Oni, ki ima slabši veter, pa lahko plove brez skrbi naprej, ne da bi se bal trčenja s svojim tekmeccm. Zanimivost na regatnih tekmovanjih pa je prav ta, da tekmovalci lahko drug drugemu kradejo veter. To se zgodi takrat, ko ploveta dve jadrnici druga ob drugi, veter pa piha od strani. Seveda, tedaj je na boljšem tista jadrnica, ki je ob zunanji vetrni strani, medtem ko je druga prikrajšana za silo vetra in seveda tako izgubi na hitrosti.

5000 jadrnic tipa »Star«

Ko sem stal na orhu opazovalnega stolpa in se kot laik mučil z nešteti vprašanji v zvezi z jadrnanjem in gradnjo jadrnic, mi je priskočil na pomoč znani ljubljanski jadralcec

kakor tudi funkcionarji. Na prvega, na katerega sem naletel, sem se lahko zanesel, da me bo seznanil še z ostalimi. To je bil mladi veslač v double scollu Marjan Pavlič, ki de-

la v mizarški delavnici podjetja Obnova. Se ves zadihan in prašen se je ponudil, da me pospremi do trenerja Cilenska, profesorja telesne vzgoje. Sreča nama je bila naklonjena in kmalu sva ga zagledala, ko je hitel proti šoli. Prav zanimivo je bilo njegovo pripovedovanje o izol-skih veslačih. Naj omenim samo mimogrede, da je bilo prav tu nekoč poslanje šport številka 1. Tu so bili doma znani veslači in celo olimpijski proaki. Seveda pa v tistih časih Slovenci nismo imeli svojih predstavnikov v čolnih. Danes pa so spet na najboljši poti, da v tem kraju znova sežejo po najvišjih naslovih, ki si jih lahko pribori veslač. Skoda, da nisem prišel v Izolo dan prej. Videl bi na morju 64 veslačev, seveda ne naenkrat, ker nimajo toliko čolnov, a prav toliko jih je tisti dan držalo za vesla. Nepozaben vtis sem dobil v razgovoru z vsemi, ki sem jih srečal v Izoli in ki se aktivno udeležujejo v veslaškem športu. Vsi so popolnoma predani veslanju in ni jim žal, ko morajo zarana vstajati in še pred službo sesti v čoln. Ko pa opravijo delo v tovarni ali delavnici in si privoščijo malce oddiha na domači klopi, pa se spet v večernih urah vrnejo na morje, da si naberejo čim več moči. Da, trd je veslaški šport.

Vesla odločno režejo gladino vode

DOBRA VOLJA je rodila uspeh

Kaj hitro je stekel pogovor, ko smo se nedavno oglašili v lepo urejeni čolnarni KK »Sloške elektrarne« ob Soči pri Novi Gorici. Sončni dnevi so kot nalašč za kajakaške treninge, ki so prav sedaj dosegli svoj višek in ni nič čudnega, če so le-ti polno obiskani ter se mora na enem čolnu zvrstiti cela po več tekmovalcev.

Vse hiti in se pripravlja, nekateri so bili že na vodi in so vadili vožnjo med vrati, zopet drugi so se ukvarjali s pravilom čolnov. To je bil prvi vtis, ki je kajpada napravil naš obisk zelo prijeten in nam ni bilo težko vpraševati.

Ali nam lahko na kratko opišete pot, ki vas je pripeljala do uspehov, ki vas uvrščajo med najboljše v Jugoslaviji?

»Pot, po kateri smo šli, ni bila lahka. Potrebno je bilo več kot 10 let trdnega dela in prav toliko dobre volje, skromnosti in razumljivo velikega veselja. Brez vsega tega ne bi dosegli takšnih uspehov, kot smo jih sicer. Mimogrede naj povem, da je bilo treba 10 let, da se je društvo okrepilo in doseglo uspehe, ki nas danes uvrščajo med najboljše v Jugoslaviji. Starejšim članom so se v

dobrem spominu časi, ko smo na Soči veslali izključno z šolskimi čolni, katere smo počasi zamenjali s pravimi F-1 kajaki in to so bili istočasno tudi naši prvi tekmovalni uspehi, ki so nam v lanskem letu prinesli primat v zveznem merilu.«

Zanimajo nas vaši uspehi?

»Kar se le-teh tiče, smo najbolj ponosni na lansko leto; saj nam je le-to prineslo pomembne lovorike. Trije člani našega kluba so se uvrstili v državno reprezentanco in s tem resno opozorili na nas. Bone, Mozetič in Spacal so imena, ki so se vpisala v sezname najboljših jugoslovanskih športnikov. Odveč bi bilo naštevati vse njihove rezultate doma in na tujih vodah. Dovolj je, če povemo samo nekatere najpomembnejše in ustvarili si boste povsem jasno sliko.

35-letni strojni tehnik Miran Mozetič je nedvomno še vedno stebler moštva, večkratni slovenski prvak, večno drugi na državnih prvenstvih in specialist za slalom. Njegov največji uspeh je 10. mesto na svetovnem prvenstvu — ko je bil istočasno tudi najboljši Jugoslovian — lani v Sviči.

Pavel Bone, po poklicu mizar, star 28 let. Po enkrat državni prvak v spustu in slalomu. Specialist za spust. Njegov najboljši uspeh 2. mesto na svetovnem prvenstvu v spustu — lani v Franciji.

Albin Spacal je najmlajši med njimi. Star je 21 let in je dijak TSS — strojni oddelke. Pred leti je bil med najboljšimi mladinci v državi, ko pa je prestopil med mojstre, se je kar hitro znašel in enkrat osvojil najvišji naslov v slalomu. Je specialist prav za to disciplino, za največji uspeh pa si šteje 17. mesto na lanskem svetovnem prvenstvu v Sviči.

Toliko torej o prvi garnituri. Ne bi bilo prav, če ne bi vsaj omenili druge trojke: Jug, Hlede in Pellegrini, ki je letos že nekajkrat zablestela. Za njimi pa so še drugi in ni odveč, če rečemo, da je kajak postal na Soči za res množičen in prav to je v Novi Gorici vsem v največji ponos.

Kaj pa načrti?

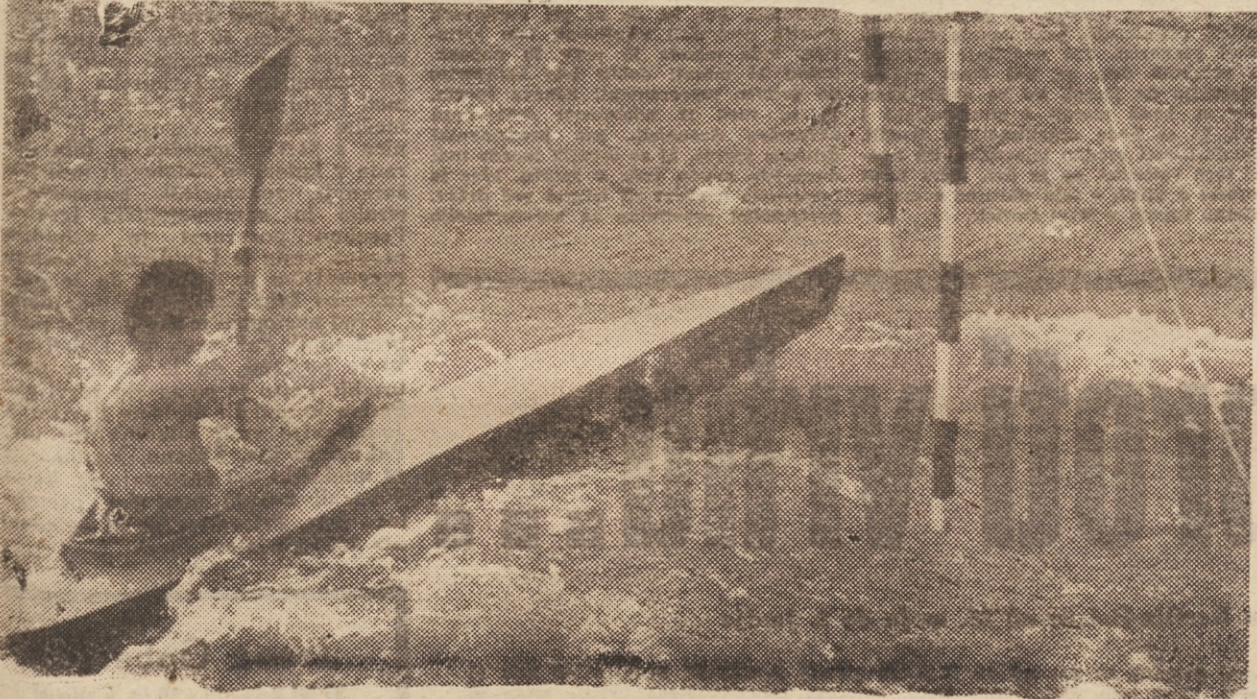
»Čaka nas vrsta tekmovanj doma in po svetu. Ze to nedeljo bomo nastopili v Meranu (Italija), nato pa nas čakajo še tekme v CSR, mednarodne tekme na Bohinjki in Tacnu, državno prvenstvo in pa za nas najpomembnejša prireditev — velike mednarodne tekme ob koncu julija na Soči.«

Besedilo Andrej Poniz
in Andrej Franko
Posnetki Dušan Škerlep

širite in berite
naš list!

Polat

Leto XVI.
Štev. 25
Stran 3

inž. Luksa. »Vem, vse premalo ljudi pozna pravila jadrnanja in sploh se o tej zorsti športa premalo govori in piše. Priljubljeni samo temu dejstvu: jadrnic tipa Star je registriranih v svetu približno 5000. To je najmočnejša organizacija, ki ima svoj sedež v New Yorku. Osnovna organizacija se imenuje flota, ki mora imeti najmanj 5 jadrnic. Tekmovanja pa se prav tako odvijajo po točni kategorizaciji. Regato lahko organizira flota samo za svoje člane, dalje so tu še medflotna tekmovanja. Več flot še medflotna tekmovanja. Več flot pa toori Distrikt. Jugoslavija je v Distriktu, v katerem so še Spica, Zahodna Nemčija in Avstrija. Zmagati v tekmovanju Distrikta pomeni za vsakega jadralca že velik uspeh. Od naših si je to čast priboril Fafangel, ki je prav za to tekmovanje že imel novo jadrnico Cha-Cha.«

Se in še bi stal na stolpu in opazoval jadrnice, toda ura je neizprosno tekla in mudilo se mi je še v Izolo. Obupal sem, da bi lahko dočkal Fafangela ali vsaj predsednika Lukeža, zato sem se napotil na avtobusno postajo. Seveda kot nalašč, prav tedaj ni bil predviden odhod nobenega avtobusa proti Izoli. Priskočil mi je na pomoč ing. Luksa z novim Volkswagmom in že sva hitela ob obali koprskega zaliva proti Izoli. Prav tedaj se je nebo potemnilo in vsula se je gosta ploha. Jadranci, ki so prav takrat tekmovali za jugoslovansko prvenstvo, so prav gotovo občutili vso grenkobo morskih doživetij. Toda inž. Luksa kot star pomorščak se je na moje vzdihovanje samo nasmešnil in pripomnil, da so to pač stvari, ki sodijo k jadralnemu športu in ki se jih noben tekmovalcec ne sme ustrašiti.

Na obisku v Izoli

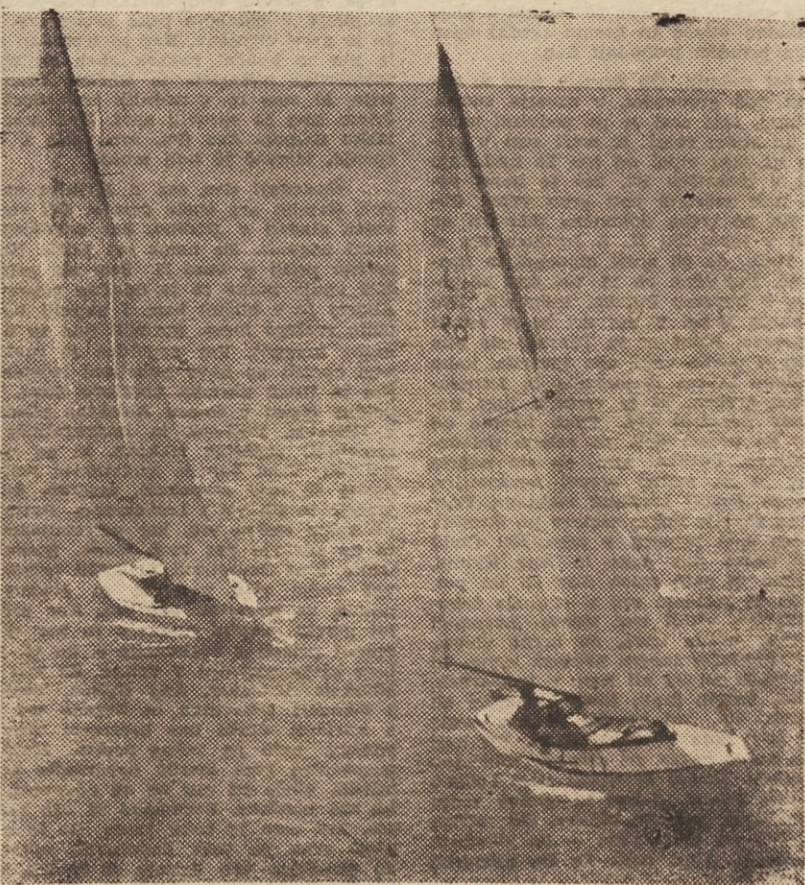
Izola je majhno mesto. Toda, če prideš tja v opoldanskih urah, prav gotovo ne boš videl veslačev na morju. Vsi so zaposleni, tako veslači

Končno le s Fafangelom

Spet sem se vrnil v Koper, to pot trdno odločen, da se seznanim s Fafangelom. Stal je pred vrati sobe v hotelu Triglav, kjer je komisija pravkar reševala pritožbe drugega dneva jugoslovanskega prvenstva. Kratek je bil najin razgovor, a vseeno sem zvedel tisto, kar me je zanimalo. Fafangel je doma iz Malega Lošinja. Tu je prvokrat okusil radosti in tegobe ribiškega žoljenja, tu se je prvokrat tudi seznanil z jadrnanjem. Od takrat mu jadrnanje ni samo šport, ampak tudi kos žoljenja. Zavidljivi pa so tudi njegovi uspehi. Bil je kar petkrat državni proak — v letih 1950 do 1955. Ponosen pa je tudi na prvo mesto v tekmovanju Districta. O nedavnem uspehu v Trstu, ko je pustil za svojimi jadrni svetovnega prvaka Italijana Meropo pa mi ni hotel izraziti svojega zadovoljstva. Verjetno zato, ker se bo brzkone udeležil olimpiade in bo moral tam še enkrat potrditi svoje znanje, tako v borbi z Italijanom Meropo, kakor tudi z mnogimi drugimi znanimi jadralci.

Mnogo zanimivega o Fafangelu pa sem zvedel tudi od njegovih klubskih tovarišev. Fafangel, ki je po poklicu visoko kvalificiran delavec, je prišel v Koper leta 1958. Tu je takoj prijel za delo in ves svoj prosti čas prebil v delavnici jadranskega kluba Jadran. Okoli sebe je zbral mlade jadralce in jim dajal prve napotke za borbo z vetrom in morjem. Sedaj se resno pripravlja za olimpiado, najhujšega tekmecca pa ima v Ninčeviću iz Trogira. Če bo hotel sodelovati na olimpiadi, bo moral potrditi svoje znanje še na regati na Gardskem jezeru, ki bo prihodnji mesec in po vsej verjetnosti še na oni, ki bo organizirana v Splitu. Prav isto čaka tudi Ninčević. Tisti, ki bo boljši, bo odšel na olimpiado. Koprčani so prepričani,

da bo to Fafangel, verjetno upravičeno, saj je Fafangel pravi morski volk, tako po uspehih, kakor tudi po letih, saj bo kmalu dopolnil 50 let.

Ko se veter upre v jadra, gre hitro po valovih

CERAR in njegovih 117.05 točk!

Prejšnjo soboto in nedeljo je bil v Beogradu dvoboj italijanskih in jugoslovanskih orodnih telovadcev, ki je bil nekakšna generalna preizkušnja naših in italijanskih telovadcev. Strokovnjaki so računali z zanesljivo zmago Italijanov, zraven pa pričakovali hudo borbo za prvo mesto med Cerarjem in najboljšimi Italijani, ki v svetovnem merilu že nekaj pomenijo.

Končni obračun je bil 566.20:565.95 v korist Italijanov, kar pomeni, da so Italijani z največjo težavo odnesli zmago, nekateri pa celo trdijo — po zaslugi pristranskih sodnikov. V podrobnosti se ne bomo spuščali, na splošno lahko ocenimo ta rezultat kot presenetljiv, saj so mnogi pričakovali težak poraz Jugoslovancev.

V ospredju vse naše športne javnosti pa je prav gotovo bleščeča zmaga Mira Cerarja, ki je na tem dvoboju nabral skupno 117,05 točk in pustil za seboj najboljšega Italijana Menichellija kar za tri točke! Neverjetna in prepričljiva zmaga Jugoslovancev! Kot smo že poročali, je dokaj dobro ocenil Cerarja njegov trener Boris Gregorka, ki ga je na nekaterih orodjih uvrstil med najboljše tekmovalce na svetu. Toda tudi največji optimisti niso mogli računati s tako visoko zmago našega prvaka, ki je vse svoje proste in obvezne vaje izvajal lahkotno, elegantno in dovršeno. Cerar je v svoje vaje uvrstil najtežje prvine, s katerimi bi se lahko ponašal tudi svetovni prvak. Zato je toliko več vredna njegova končna ocena, ki pa vendarle daje nekaj misliti. Prestali smo tuje športne revije in pravkar ugotovili, da so imeli tudi na Japonskem in v SZ preizkusna tekmovanja in tako opazili, da je na primer ruski in sploh svetovni mojster Caklin nabral na enakih orodjih kot naš Cerar nekaj več kot 114 točk. Isto velja tudi za najboljšega Japonca, ki ni mogel zbrati 115 točk. Če torej vemo, da so Japonci in Rusi najhujši tekmeči in obenem favoriti za zlate medalje v Rimu in če po drugi strani ugotavljamo, da je tokrat na mednarodni tekmi Cerar zbral 117 točk, potem lahko upamo, da se bo Cerar vendarle potegoval za medalje v nekaterih orodjih. Seveda smo prepričani, da je bil kriterij sojenja na dvoboju Italija :

Jugoslavija nekoliko milejši kot v Tokiu ali Moskvi. Napak bi bilo, če bi se uspravili nad tem Cerarjevim rezultatom, čeprav cenimo njegove sposobnosti prav tako, kakor odlike Rusov in Japoncev. Dejstvo je, da bo moral Miro do Rima še trdo delati, na olimpijskih igrah pa znanju pridružiti še psihično zbranost. Takšen nastop pa mu bo v borbi z najboljšimi svetovnimi mojstri nedvomno prinesel častno mesto v končni razvrstitvi.

Vrstni red posameznikov na dvoboju Jugoslavija : Italija je bil naslednji: Cerar (J) 117,05 točk, Menichelli (It) 113,95, Giorgio Carmencini (It) 113,50, Čaklec (J) 112,80, Pietro Carmencini (It) 111,55, Vicardi (It) 115,45, Petrović (J) 110,90, Lekić (J) Marzola, Palmonari (oba It) 109,60, Markulin (J) 108,50, Menčik (J) 107,55, Carnoli (It) 106,95.

Lipar Marjan

Orodna telovadba na novi poti

V četrtek je bila III. redna seja Sekretariata izvršnih odborov »Partizana« in Sportne zveze Slovenije, na kateri so se člani obeh odborov pogovorili o bodočem razvoju orodne telovadbe v Sloveniji. Poseben odbor, ki dela v okviru »Partizana«, skrbi za razširitev orodne telovadbe po vseh krajih Slovenije. Znanost je, da razen Mira Cerarja naša orodna telovadba še ni dosegla takšnega razvoja, kot ga je nekoč imela v Sloveniji. O današnjem stanju je poročal tovariš Konrad Grilc in nanizal vse probleme te športne zvrsti, po drugi strani pa predlagal, na kakšen način bi lahko z načrtnim delom dosegli že v bližnji bodočnosti lepše uspehe. Po njegovem mnenju je treba imeti samostojen program in ustanovitvi središča za orodno telovadbo v Mariboru, Celju, Zasavju itd. To naj bi bila osnova. Toda, če bi se takšna središča pojavljala še drugod, potem je potrebno vsako tako pobudo

vsestransko podpreti. Sestavili bodo poseben odbor in ožji sekretariat, za tehničnega sekretarja pa je predlagal tov. Bojana Hrovatina. Na vsak način bo treba misliti na novega trenerja in po mnenju tov. Grilca bi to nalogo lahko z uspehom opravljal kakšen strokovnjak iz Sovjetske zveze. Za splošen dvig pa je treba misliti pri naših bodočih trenerjih, ki bodo opravljali funkcijo po okrajih, da bodo spoznali sodobno metodo treninga in poiskali pravo stimulacijo, da bo ta panoga, ki je lahko ena najbolj popularnih, prav kmalu doživela pravi preporod. Vse nadaljnje priprave in program dela pa naj člani odbora pripravijo do jeseni, ko bo občni zbor, kjer se bodo morali i strokovnjaki i tisti, ki se bodo organizacijsko trudili, popularizirati orodno telovadbo. Ob koncu tega sestanka pa je tov. Jaka Kvas poročal o vtisih s seje Okrajne zveze za telesno vzgojo v Novi Gorici.

Nerealna kategorizacija?

NEDAVNO JE ZVEZA ŠPORTOV JUGOSLAVIJE OBJAVILA KATEGORIZACIJO NAJBOLJSIH JUGOSLOVANSKIH ŠPORTNIKOV ZA LETOSNJE LETO. V PRVI, TO JE NAJVIŠJI RAZRED, JE UVRSČENIH 84 ŠPORTNIKOV IN ŠPORTNIC, V DRUGEGA PA 292.

V prvem razredu so atleti Bezjak, Brodnik, Lešek, Lorgar, Marjanovič, Radović, Račić, Snajder, Kolnik, Stamejčičeva in Usenkova, kolesar Levačić, veslači Lašič, Plašcar, Ivanković in Cupin, košarkarice Gec, Prelević, Kalušević, Cipruš, Radovanović, Krvavica in Baraga, namiznoteniški igralci Marković, Harangozo, Vogrin in Hrbud, rokoborci Horvat, Vukov in Martinović, telovadci Cerar, Biličeva in Kočiševa, nogometaši Beara, Crnković, Zebec, Vukas, Boškov, Šijaković, Petaković, Rajkov, Koščak, Santeč, Spajić, Krstić, Sekularac, Antić, Papec, Veselinović, Mujić, Kostić, Durković, Sošić, Zeković, Panić in Belin, šahisti Gligorić, Matanović, Ivkov, Trifunović, Fuderer, Djurašević, Bertok, Matulović, Milić, Nedeljkovića in Lazarevićeva, plavalci in waterpolisti Mušketrović, Cipci, Kačić, Ježić, Nardelli, Arneri, Stanišić, Radonić, Dorčić, Kocmur, Brinovec, Kičović in Jeger, strelca Lončar in Čuk ter boksarji Mitrović in Jakovljević. Od Slovencev najdemo v drugem razredu še naslednje: atletinje Sikovčeva, Skrjančeva in Čelesnikova, kolesarja Zirovnika, veslače Gabrščika, Štajgarja, brata Černjača, Potokarja, Gundeja in Radina, košarkarje Kandusa,

Daneua in Kristančiča, odbojkarje Škerbinjeka, Trkuljo in Svarčeva, telovadko Pogačnikovo, šahista Puca in Parmo, plavalce Pirca, Petra Brinovca, Košnika, Pelca, Goršiča, Drofenika, Tomiškovca, Breskvarjevo in Horvato ter strelce Vrbince, Planince, Mlinariča, Mikoliča in Delorenza.

Na prvi pogled morda niti ne opazimo, kako nerealna je ponekod ta kategorizacija. Bolj nam postane to jasno, če pogledamo število kategoriziranih po posameznih športnih panogah. Samo nekaj primerov: atletika ima 11 tekmovalcev prvega in 31 drugega razreda, plavanje 13 prvega in 72 drugega, rokomet 33 drugega, odbojka 29 drugega, košarka 7 prvega in 10 drugega, nogomet 23 prvega in 33 drugega, namizni tenis 4 prvega in 5 drugega razreda itd. Iz teh številč je vidimo, da so bili kriteriji posameznih športnih zvez pri določanju pogojev za pridobitev kategorij zelo različni.

K sreči imamo pred seboj pravilnik za kategorizacijo in lahko nekatere stvari povemo tudi bolj konkretno. Primerjamo lahko predvsem tiste športe, ki jih ocenjujemo na podoben način — na primer atletiko in plavanje. Tu najdemo ogromno razliko. Pri prvem razredu je stvar še v redu, toda drugi razred pri plavalcih je omejen s tako skromnimi normami, da bi že skoraj ustrežal tretjemu razredu atletov. Nekateri športne igre so prav tako preveč radodarne s kategorijami. Nihče ne bo mogel z nikakršnimi argumenti nikogar prepričati, da je zaslužilo 29 odbojkarjev in celo 33 rokometišev drugo kategorijo, na drugi strani pa enako kategorijo samo 10 košarkarjev. Preseneča tudi ogromno število nogometašev v prvi kategoriji. Res je težko primerjati tekmovalce moštvenih športov s tekmovalci v posameznih športih, toda kaže, da so s trenutno veljavni predpisi tekmovalci moštvenih športov v precejšnji prednosti. Res je, da so pri moštvenih športih poskušali upoštevati iste kriterije, toda menda je prav tu napaka. Zakaj bi morali dobiti isto kategorijo na primer reprezentanti nekega športa, ki so med 12 udeleženci svetovnega prvenstva dvanajsti, kot predstavniki drugega športa, ki so osvojili morda tudi dvanajsto mesto, toda v športu, kjer je tekmovalo dvakrat ali trikrat več zdrav. Sestavljalec pravilnika za kategorizacijo

so se vse preveč krčevito oklepali neke vnaprej določene sheme in pri tem zašli v takšna protislovja, da lahko vzbujajo trenutna kategorizacija celo pri slabših poznavalcih športa v nekaterih točkah samo smeh ali pa celo pomilovanje.

Vse to vsiljuje samo eno misel — trenutno veljavne predpise o kategorizaciji je treba čimprej ponovno pregledati in primerno popraviti. Če bi šlo samo za naslov športnika te ali one kategorije, bi se najbrž marsikdo na to tudi poživljal, toda tu gre tudi za različne materialne koristi kot na primer za priznavanje športnih stipendij. Prav bi bilo, da bi posamezne športne organizacije v svojem krogu pričele razmišljati o kategorizaciji in potem predlagale Zvezi športov Jugoslavije primerne spremembe. Večkratno spreminjanje pravilnikov sicer ni prijetna stvar, toda stanje v kvalitetnem športu doma in po svetu je tako dinamično, da je takšno spreminjanje nujno zlo.

Vsak teden
športna napoved
Jugoslovanske
loterije
Sodelujte tudi vi!

Slavje Partizana v Ribnici

Že preteklo nedeljo je »Partizana« Ribnica skupno s svojo četo v Dolnji vasi slavil svoj najlepši praznik. Dopoldne so bila športna tekmovanja med katerimi je bila zlasti zanimiva košarkarska tekma med Ljubljansko Svobodo II in domačim moštvom. Zmagala je Ribnica z 51:35. Popoldne je bila parada v kateri so sodelovali tudi košarkarji, rokometiši, nogometaši, streliči in namiznoteniški igralci. Posebno pozornost je vzbudila orodna vrsta iz Ljubljane. Posebno razveseljivo je dejstvo, da je partizanska četa dala 75 nastopajočih.

Pred nastopom je spregovoril predsednik Partizana tov. Debeljak, ki je pojasnil, da je društvo prebrodilo krizo in se začelo razvijati. Potem je podelil diplome Partizana Jugoslavije vrsti mladink ter tov. Pakižu in tov. Kržanu. Nastopa se je udeležilo 600 nastopajočih, ki so pokazali znaten napredek preteklega leta. Prireditve si je ogledalo čez 1000 gledalcev.

Na poti proti vrhu...

Iz dnevnika Marjana Kersiča-Belača od 25. maja do 2. junija

Vse naše misli so osredotočene na našo zaključno akcijo, na naskok vrhov Trisula. Danes je sredo 25. maja. Tensing nam je skuhal dober zajtrk, z Jerinom pa sva se spravila k pospravljanju šotora. Zravnal sem ponovno snežno polico, podrl šotor, ga obrnil narobe ter ga na soncu pošteno presušil. Vsa notranjost z blazino vred je bila mokra. Dela je bilo dovolj, na koncu pa me je vendarle razveselila čista notranjost šotora. V četrtek je bilo precej klaverno jutro. Vstali smo ob treh zjutraj in bili malo pred četrto že pripravljeni na pohod. Naložil sem si 22 kg, se navezal z Jerinom in začeli smo strmino v soju svetilk. Čez čas sem odložil 2 kg konzerv pod neko skalo. Preveč je bilo za pot. Sinoči sem ga strašno polomil, ker sem drugič v življenju vzel spalni prašek. Tokrat celo dva, ker sem upal, da bom dobro spal. Toda spal zato nisem nič bolje, celo slabše, zato pa sem mislil, da bom na tej poti proti višini 5700 m popolnoma omagal. Lotila se me je strahotna oslabelost. Tako še svoj živ dan nisem trpel v gorah pri nošnji nahrbtnika. Pri »Ledenem slapu« sem do kraja omagal. Morali smo počivati. Tensing je skuhal kavo, Jerin pa mi je dal dve »Ritaline« tableti. Nato sem šel proti vrhu Sedla, tistih 300 m brez težav. Na Sedlu nas je takoj zagrnjala megla. Popoldne je ves čas snežilo in veter je loputal s platnom šotora. Ne moremo nikamor ven! Kuhamo pijačo in gremo zgodaj spat. Smo v taborišču III in kdo ve, kaj nam bo prinesel prihodnji dan.

Petek 27. maja smo bili na nogah ob pol sedmih. Ob devetih smo se napotili naprej proti Trisuli II. Tam smo tik pod grebenom, v zavetju snežne opasti, postavili šotor. Kunaver je nekaj filmal, sam sem se pa podvizal nazaj v taborišče II. Megla je tako gosta, da bi jo lahko rezal. K sreči sem v pristopu vso pot markiral z zastavicami, tako da sem videl od ene že naslednjo prelomnico. Kunaver je s Tensingom ostal v taborišču III, ker je hotel popoldne nabiti kline po južnem grebenu — naši začetni poti proti vrhu. Ob enem jo je hotel zavarovati z vrvmi, ki jih bo treba dokončno pritrditi na najbolj izpostavljenih mestih. Hitro sem bil v taborišču II. Z Jerinom sva si skuhal »tekoče« kosilo in potem počivala. Kaže, da ga muči glavobol in opaziti je, da mu višina 6000 m ne prija preveč. Popoldne ob 16. uri sem si ponovno naložil poln nahrbtnik: dva westona, 8 konzerv butana, kuhališč, dva kompleta jestvin in vredico z zdravili — okrog 15 kg. V eni uri in 20 minut sem bil spet v taborišču III. Šotor je bil prazen, Kunaver in Tensing sta bila v grebenu. Pristopil sem čisto pod greben in iz megle videl oba tovariša, kako sta sekala stopinje. Za trenutek se je meglena zavesa razmaknila in fotografiral sem v pozni popoldanski luči veličasten greben, ki se vleče z juga naravnost na 6690 m visoki, doslej še nikomur doseženi vrh. Tako imamo od vznožja do vrha kakšnih 600 m. Slo bo, bo pa precej dela na zeleno poledelem grebenu! Dogovarjali smo se na daljavo. Počakal sem, da sta napela 60 m dolgo vrv in nato sestopila. Tensing je za sestop precej nezanesljiv. Ne vem, ali se boji globine ali pa ne zaupa dovolj svojemu »sahibu«. Prav nič ga ne moti, če kdaj pa kdaj zdrse in se zapelje nekaj metrov po strmini. Dogovorili smo se, kaj moram prihodnji dan spet prinesiti v taborišče. Čudil sem se, da danes niso prišli za nami na Sedlo Cie, Ante in Ang Nyima. Verjetno jih je slabo vreme ponoči preplašilo in zato sploh niso šli na pot. Se pred mrakom sem bil spet v taborišču II. Z Jerinom sva si skuhal čokolado z mlekom, kar je edino mogoče uživati v višini nad 6000 m. Razumeli boste, da se ti po petih tednih konzervirana hrana upre, da začne človek hujšati in odpornost pojema. Manjka nam »konzerviranega« svežega mesa, ki je v snegu in ledu nepokvarljiv. Eecimo, kislega mleka ali repe v konzervah, kompotov, vloženega sočiva kot stročji fižol, luščen grah, kisle kumarice ali gobe. Seveda vse to v pločevinasti embalaži. Uh, kaj bi dal za kos sveže pečene kruha ali celo polento... Težava je s hojo v višini 6000 m. Pri hoji je 40 odstotkov manj kisla, kar se presneto dobro pozna pri dihanju. Običajno napravim do 30 korakov, potem moram počivati. Doslej še nisem imel bolečin v glavi in grlu, niti driske, ki pravkar muči Jerina. Šotori in spalne vreče so tako tople, da pri minus 10 stopinj spim brez puhaste obleke. Od našega taborišča II do vrha Trisula II je v ravni črti po karti 2 km — do glavnega vrha še 2 km, skupno 4 km, po terenu najmanj 5 km poti. To bo zahtevno delo, ki nas čaka v prihodnjih dneh.

V soboto 28. maja sva se z Jerinom odpravila v taborišče III. Zoran hoče na vsak način z menoj, kar mi ne branim. Bo vsaj kot novinar TT pravilno predložil javnosti težave naše poti. Tik pred taboriščem III se je meglena

zavesa dvignila in pokazal se je strmi greben Trisula II. Fotografiral sem to lepoto. Videl sem tudi Nanda Devi, katerega zahodna stena vzbuja strah in grozo. Aleša in Tensinga sva našla v šotoru. Pritrdila sta še 60 m dolg vrv v grebenu. Nato ju je pregnala megla in sodra. Ostalih tovarišev iz doline še ni bilo. Zato nas je začelo skrbeti. Sneg je namreč nevaren za dereze, ker se v soncu takoj zluži in nanje se nabira nov sneg, spodnja stara podlaga pa ostane še dolgo ledena in trda. Če me torej drug dan ne bo iz taborišča II, naj Kunaver in Tensing prideta v taborišče II, da sestopimo v dolino. V gosti megli sva z Jerinom sestopila nazaj v Sedlo. Z nočjo je spet snežilo. Nič mi ne diši, toda vem, da moram jesti, ker ob samih tekočinah ne bom zmogel vseh naporov.

Nedelja 29. maja. Z Jerinom čakava novih dogodkov. Skoraj sva obupala, da ne bo tovarišev, ko so se začeli z dna globeli glasovi. Odzvala sva se in šel sem jima nasproti. Bili so zelo utrujeni, toda kljub temu je Ang Nyima začel takoj s kuhanjem. Spravili smo se v šotor in čakali na Aleša in Tensinga. Sestavili smo načrt. V grebenu lahko dela samo ena naveza, dokler se giblje v območju ozke grebenske rezi. Ta se lahko samo menja z drugo, če je prva utrujena. Ker so trenutno najbolj spočiti Ante in Cie z Ang Nyimo in ker je končni naskok obeh ali celo treh vrhov nujno potrebno še nekaj tehničnega materiala in izbrane hrane, mora trojica v bazo II. To smo mi trije, ki smo se v zadnjih treh dneh dokaj dobro aklimatizirali. S tem načrtom smo se spravili spat. Ker greva z Zoranom jutri v dolino in se bova lahko naspala dva dni, sva vzela v šotor Anteja. Pretesno je in zato to ni spanje, temveč je bolj muka.

Naslednji dan sva z Jerinom sestopala v strašno vročem soncu. Že na prvi strmini sva našla dereze. Pri sestopu je Jerina pošteno dajalo. Zoran ni vaju gledati v globino, kar nevedčega psihično hromi in mu jemlje dobrošno mero poguma. Za nama sta prišla Kunaver in Tensing in okrog enajste smo srečno prišli v bazo II. Sem sta prišla še vodja Kernik in zdravnik Robič. Naš vodja Stane se je odlično popravil. Nič več ne kašlja in spet je nared. Andrej je v bližnji baze I ustrelil barala, kozorogu podobno žival, ki je dala obilo svežega mesa. Spravili smo se nad dobro pečenko, zraven pa še na ananasov kompot. Vse popoldne je snežilo in ko se je za hip dvignila megla, smo opazili na novo poledeneli ledenik in visoke stene nad taboriščem. Sinoči jim je lisica ukradla baralovo nogo, zato smo ji napovedali maščevanje. Popoldne čitam v šotoru Alenčina pisma in izrezek mojega dnevnika, objavljen v »Poletju«. Počivam in impregniram čevlje. Na vetrovki moram v rokavih zamenjati zapetne trakove, ki so nepraktični. Hudo je, ker se ne morem umivati. Vsak dan se nešteto krat mažem z vazelinom, predvsem ustnice, ki mi doslej še niso razpokane, medtem ko imajo vsi drugi s tem velike težave. Mažejo se jih vsi z Labiosanom. Razmišljam o prihodnjih dneh. Ko bomo imeli na višini 6200 m vse, kar potrebujemo, bomo morali počakati na lepše vreme in na zdravje nas vseh šestih. Stane namreč še ni toliko okreval, da bi si lahko brez nevarnosti privoščil ponovni poskus doseči višino 6200 m. Zato bo naš vodja raje poskrbel za evakuacijo taborišča I in pravočasno naročil nosače za povratek odprave. Ker računamo, da bo s 15. junijem nastopil v tej gorski skupini monsun in ker do Gwaldama potrebujemo pet dni, bomo morali pričeti z evakuacijo 9. do 10. junija. Do tedaj moramo z vrhom — ali brez njega sestopiti v dolino. Za vrh proti Trisuli smo pripravili. Debeljak, Mahkota, Kunaver, Ang Nyima, Tensing in jaz. Taborišče I bo podrl Stane s pomočjo zdravnika in Zorana ter 6 nosačev, ki nas z baze I oskrbujejo s kurjavo. Skrbi nas brezupno vreme. Vsako jutro je lepo do desete ali enajste, nato pa začne snežiti. Kakšen bo končni zaključek naše prve, za poznavalce gora morda nevarnejše poti, kot smo si mi sami v začetku zamislili, nihče od nas ne ve odgovora. Ko bodo te vesti prispele v Ljubljano, bo vse končano. Zavedamo se več kot resno začetna poti. Dogovorili pa smo, kar nam je vsem jasno, da je v primeru nevarnosti zadnji greben glavnega vrha po vseh dosedanjih opazovanjih za nas manj pomemben, kakor če dosežemo vrh Trisula II in III, ki sta tehnično zelo zahtevna in doslej po človeku še neosvojena. Za nas pa pomeni to več, kot če bi dosegli katerikoli, že večkrat doseženi vrh v teh gorah. Če se vsi srečno vrnemo v domovino, bodo barvne in črno-bele fotografije lahko pripovedovale o vsem, kar nam je pripovedovala zemlja teh vrhov na naši poti...

Janez Goberšek

35 let v športu - 30 let v atletiki

Letos slavi trener ŽAK Ljubljana Janez Goberšek kar tri jubileje. Najprej življenjskega — 50 let —, potem pa še dva športna. Pred 35 leti je pričel plavati, pred 30 pa se je oklenil atletike, ki ji je ostal zvest do danes. Kot plavalec je bil tudi slovenski rekordar na 1500 prosto. Kot atlet začetnik je bil že po enem letu državni rekordar (držal je rekorde

na 400, 800 m in vseh štafetah, razen 4 x 100 m). Bil je stalni član državne reprezentance in le poškodbe so mu preprečevale nastop v dresu z državnim grbom. Najboljši rezultati: 100 m 11,2, 400 m 49,8 (rezultat ni bil priznan), 800 m 1:59,2. Ze pred 25 leti je opravil inštruktorski izpit in že pred vojno je pričel svojo trenersko pot. Treniral je v Splitu in na Jesenicah, po vojni pa Mladost, Enotnost, Zvezničar-Maribor in od leta 1950 ŽAK Ljubljana. Za svoja največja uspeha na tekmovalnem in trenerskem polju šteje prvi izreden tek v jugoslovanski štafeti 4 x 400 m na Balkanskih igrah v Bukarešti, ko je v brezupni situaciji priboril zmago Jugoslovijci in drugič svoj lasten sistem treninga, ki ga je napravil na podlagi dolgotrajnih izkušenj. Največja želja pa mu je, da bi odgovorni forumi še bolj razumevali pomembnost atletike ne samo kot osnovnega športa, ampak tudi kot osnove za vso telesno vzgojo in jo temu primerno podprli. K trojnemu jubileju tudi z našo strani prisrčne čestitke!

Najzanimivejši boksarski dvoboj leta?

Pred zaključkom slovenske boksarske lige • Prihodnjo soboto v Ljubljani Odred : Maribor

Prihodnjo soboto bo na sporedu zadnje kolo slovenske boksarske lige. Med seboj se bosta srečali ekipi Odreda in Maribora v Ljubljani ter Branika in Ljubljane v Mariboru. Za drugi dvoboj še ni povsem gotovo, ali bo sploh izveden, zakaj prejšnjo nedeljo Branik zaradi pomanjkanja borcev proti Mariboru sploh ni nastopil in bo verjetno izid tega mariborskega srečanja uradno potrjen z 20:0 v korist Maribora.

Precej zanimivejši pa bo vsekakor nastop v Ljubljani, ki ga načrtava Odred organizirati na košarkarskem igrišču Olimpije pod muzejem NOB. Zakaj bo ta dvoboj morda najzanimivejša prireditev leta? Odred je trenutno v zelo dobri formi in kar je glavno, njegova ekipa je kompletna. To smo se v zadnjem času že nekajkrat prepričali. Nasprotno pa je Odred jeseni nastopil v Mariboru v nepopolni sestavi in tako je zanesljivo zmagal letošnji slovenski prvak Maribor.

O tem smo se nekoliko pogovorili z najboljšim Odredovim boksarjem Jožetom Bitencem. Zaupal nam je nekaj zanimivih podrobnosti.

»Na izid dvoboja z Mariborom gledamo v naših vrstah zelo optimistično. Naši boksarji so kondicijsko in tehnično dobro pripravljeni in pri vseh vidimo močan napredek. Najboljše moči imamo v Prešernu, Kovaču, Slaviču, Baliču, Tomaševiću, Livku in Novaku, zato računam na skoraj zanesljivo zmago. Maribor bo prišel v Ljubljano sicer s 7 republiški prvaki, medtem ko imamo mi v svojih vrstah le dva. Prav ta dvoboj, kjer bodo nekateri nasprotniki s prvenstva posameznikov

kov neposredno odločali med seboj, bo pokazal, kdo od njih je postal bolj zaslužen republiški prvak med posamezniki. Prav to bo dalo dvoboju poseben mik in gledalci, zlasti pa prijatelji našega kluba, bodo na vsak način prišli na svoj račun. Boj za vsako točko bo zelo zagrižen in če bomo imeli še nekoliko športne sreče, potem mirno trdim, da si od tega srečanja prav lahko veliko obetamo.«

Tako nam je povedal tov. Bitenc, ki je med drugim dejal še to, da se bo precej obnovljena uprava njihovega kluba potrudila organizacijo srečanja pripraviti kar se da brezhibno ter zadovoljiti z vsem ljubljanske ljubitelje boksa. Kakšen bo pa končni izid, bodo odločali borci v ringu in zato lahko še enkrat rečemo — da bo to verjetno najzanimivejša letošnja boksarska prireditev v Ljubljani.

Odlični Bajc ni olimpijski kandidat!

Stiridnevna, etapna kolesarska dirka po »Hrvatski in Sloveniji«, ki jo lahko imenujemo prestižno dirko jugoslovanskih kolesarjev, je še enkrat potrdila nam že poznana dejstva, da so slovenski kolesarji med najboljšimi v državi. Člane Roga — Zirovnika, Sebenika in Novaka — poznamo že s prejšnjih dirk in vemo, da sestavljajo moštvo, ki je bilo doslej skoraj vedno zmagovalno. V zad-

ključni med olimpijce. Če ga ne bodo upoštevali pri izbiri olimpijske reprezentance, mu bodo storili veliko krivico!

Ob tej priložnosti naj tokrat omenimo še to, da je na tej dirki »Po Hrvatski in Sloveniji« med moštvi zmagala Hrvatska I in ne kot smo zapisali v prejšnji številki — Rog. V zadnjih metrih tik pred ciljem je prišlo do te spremembe in Rog je za 7 sekund zaostal in zato moral priznati zmago moštvi Hrvatske I, tako da je vrstni red med moštvi: Hrvatska 69:17:58, Rog 69:18:05, Srbija 69:31:15, Odred I 69:40:19 itd.

Lojze Bajc

njem trenutku pa se je pridružil tem standardnim reprezentantom Odredovcem Bajc, na katerega člani našega strokovnega vodstva sploh niso računali. Bajc je že na dirki okrog Spodnje Avstrije, pa tudi na državnem prvenstvu in na nekaterih drugih preizkušnjah pokazal, da je letos v prav dobri formi. Zadnja kolesarska prireditev po cestah Hrvatske in Slovenije pa je dokazala še več. Upravičeno lahko trdimo, da je Lojze Bajc trenutno najboljši jugoslovanski kolesar, od katerega lahko pričakujemo tudi na tujih cestah več kot povprečne rezultate. Bajc je povrh brez dvoma naš najboljši gorski kolesar, kar je prejšnjo nedeljo potrdil na Vršču. Pa tudi ravninska vožnja mu v zadnjem času ne dela več preglavic in, kakor sam trdi, bo prav letos v olimpijskem letu dosegel svojo življenjsko formo.

V pogovoru z Odredovimi funkcionarji smo zvedeli, da se je Bajc za letošnjo sezono pripravil tako, kot še nikoli doslej. Vodstvo Odreda mu je nudilo dobre pogoje za trening in Bajc je to priložnost temeljito izkoristil. Vprašujemo se, kaj bodo sklenili na kolesarski zvezi Jugoslavije in ali bodo uvrstili Bajca med olimpijske kandidate? Če bi selektorji pravočasno zasledovali potek priprav vseh naših najboljših tekmovalcev iz preteklosti, bi lahko pravočasno opazili Bajcovo prizadevanost in ga tako že pred meseci vključili med olimpijske kandidate. Tako pa bodo morali sklepati danes po prvih letošnjih dirkah in ga kot novega kolesarskega tekmovalca predložiti Olimpijskemu komiteju, da ga

Po mladinskem državnem kegljaškem prvenstvu

Tržičanom se je izpolnila želja

Drž. na prvaka Ljubelj in Modrič • Novo mesto na časinem 2. mesu

Ko smo se pred dobrimi tremi tedni ob zaključku republiškega mladinskega kegljaškega prvenstva pogovarjali z letošnjim republiškim prvakom Antonom Pavškom iz Tržiča, je ta dejal, da bi bil zelo zadovoljen, če bi njegova ekipa Ljubelj iz Tržiča dosegla še na državnem prvenstvu tako lep ali še boljši uspeh, kot ga je na republiškem — drugo mesto.

Nemalo smo bili presenečeni, ko smo prešli vest iz Zagreba, kjer je bilo letošnje mladinsko državno prvenstvo, da se je podvoj Tržičanov posrečil, zakaj osvojili so ekipno državno prvenstvo, na častno drugo mesto pa se je uvrstila mladinska reprezentanca OKZ Novo mesto. To je osekakor zares lep uspeh slovenskih mladincev in jim je zaradi tega treba izreči vse priznanje. Se več! Četudi med posamezniki Slovenci nimamo prvaka, — zmagal je Modrič z Reke — se je na častno tretje mesto uvrstil član Kranjske gore Limošek, na peto mesto pa član Roga Skerjanc iz Ljubljane.

Lahko si predstavljamo, da prvo mesto v ekipni konkurenci ni bilo lahko doseči. Borbe so bile namreč zelo ostre, tako med ekipami kot posamezniki. Slo je celo za posamezne kegle in tako je razlika med prvima dvema ekipama le 4 kegle, med prvimi in tretjimi pri posameznikih pa celo samo 3 kegle.

Brata Anton in Marko Pavšek ter Jereb — to je trojka iz Tržiča, ki se letos ponaša z naslovom državne

ga prvaka. Njej sledijo Novomeščani, ki so nas ugodno presenetili že na republiškem prvenstvu. Na šestim mestu je republiški prvak Kranjska gora — vse to pa nam zagotavlja, da se bo kegljanje med mladino začelo precej širiti in tudi kvalitetno izpopolnjevati. To pa bo samo vzpodbuda našim delavcem, zakaj večina med temi mladinci je iz vrst delavske mladine!

Rezultati — ekipe: Ljubelj 1195 (398,3 povpreček), OKZ Novo mesto 1191, Novogradnja (Zgb) 1177, 6. Kranjska gora 1154 itd. — Posamezniki: Modrič (Rijeka) 838, Gujič (Kakanj) 837, Limošek (Kr. g) 835, Briški (Rijeka) 820, Skerjanc (Rog) 811, Sole (Zgb) 809 itd.

ROZNA DOLINA PRVAK

V četrtek in petek je bilo v Tivoliju zaključeno okrajno prvenstvo četvork v balinanju. Nastopile so prve tri ekipe iz severne ter tri iz južne skupine ljubljanskega okrajja, ki so si hkrati priborile pravico

ali ste že noravnali naročnino?

sodelovanja na republiškem prvenstvu. Prognose so bile na strani Jadrana in Elektro, toda prišlo je do precejšnjih presenečenj. Igralci Rožne doline, ki v ligi niso pokazali posebnih kvalitiet, so po vrsti premagali vse nasprotnike ter osvojili naslov okrajnega prvaka. Presenetljiv uspeh je pokazal tudi »Partizan« Vič in nasploh je zanimiva ugotovitev ta, da je zgornji del zaključene lestvice pripadal ekipam južne skupine. Vrstni red je naslednji: Rožna dolina 5 točk, »Partizan« Vič 4, Jadrana 2, Litostroj 2, Elektro 1 in Šiška 1.

Neumesten protest

Odred : Ljubljana 18:2!

V predzadnjem kolu slovenske boksarske lige sta v Domu železničarjev nastopili ekipi Odreda in Ljubljane. Zanimanje za ta dvoboj ni bilo veliko, pa še tisti gledalci, ki so si prireditev ogledali, so ugotovili ogromno razliko v kvaliteti med boksarji obeh klubov. Ljubljana je podlegla Odredu s katastrofalnim izidom 2:18 in edino, seveda zares zaslužen zmago je priboril domačim Vuk II, ki se je letos na državnem prvenstvu posameznikov uvrstil na tretje mesto. Razen ene so se vse borbe končale s t. k. o., ene še celo s k. o., to pa je tudi dokaz, da so boksarji Ljubljane kondicijsko zelo slabo pripravljeni in je bila zmaga Odreda zaslužena. Ljubljana je proti verifikaciji tega srečanja vložila protest, ker trije boksarji Odreda niso bili uradno stehatni, toda ta protest je le zgolj formalnost, saj se je izkazalo, da trenutno ekipa Ljubljane močno zaostaja za Odredom in bi tudi to ne pripomoglo k dosti večjemu uspehu Ljubljancem.

Iz Olympije v Rim 3000 let zgodovine

Cez 2 meseca bodo v Olympiji spet prižgali olimpijski ogenj in ga ponesli v Rim — prizorišče XVII. olimpijskih iger moderne dobe. Ob tej priložnosti se moramo vsaj bežno spomniti dosežanj iger. Ne gre pa, da bi izpustili pravi začetek teh iger, ki sega daleč v dobo pred našim štetjem. Zgodovinskih podatkov o nastanku iger nimamo, vse skupaj je ovito v bolj ali manj prozorno tančico pravljic in legend.

HERAKLEJEVI BRATJE TEČEJO

Ena od teh pravljic pravi, da je bil začetnik iger Heraklej, ki je po svoji zmagi nad kraljem Augiasom priredil tekmo v teku med svojimi 4 brati in najhitrejšega odlikoval z oljkovo vejico. Dolžina proge je baje znašala 600 čevljev — 192,27 m.

Se in še bi lahko pripovedovali o grških bogovih in kraljih, bolj ali manj povezanih z olimpijskimi igrami, če ne drugače, vsaj po poti pravljic. Prvi zgodovinski dokaz o olimpijskih igrah imamo iz leta 776 pred našo ero. Tedaj je bil na sporedu le tek na dolžino enega stadiona, iger pa so se udeleževali le Dorijci. Kasneje so se jim pridružila vsa grška plemena iz Grčije, pa tudi Male Azije, Egipta, Krete, Sicilije in Italije in olimpijske igre, že tedaj organizirane vsaka 4 leta, so bile močna vez med posameznimi plemeni.

Kmalu so spoznali, da je ena panoga premalo in spored so pričeli širiti. Najprej je bil na vrsti tek na dva stadiona, potem na 3, kar je bilo več kot 4700 m. Ze leta 708 se je pojavil tudi

peterboj, sestavljen iz teka na en stadion, skoka v daljino, metanja diska in kopja ter rokoborbe. Rokoborec so se kmalu pridružili tudi borci s pestmi, kasneje pa še dirke z vozovi in tekme v jahanju.

PRVI PROFESIONALIZEM

Amaterizem naj bi bil v moderni dobi glavna značilnost olimpijskih iger. Pravzaprav čudno, saj so bili praktično že vsi starogrški olimpijski profesionalci. Vsak tekmovalac je moral dokazati ne le, da je svestoben, ampak tudi, da se je leto dni pripravil samo na igre, kar je pomenilo, da so se jih lahko udeleževali le bogatejši. Zenske niso smele iger niti gledati in je bila določena celo smrtna kazen za prekršek tega pravila. Sicer pa so imele ženske svoje posebne olimpijske igre, kjer so tekale na 5 šestih stadionov, seveda v svojih dolgih haljah z razpuščenimi lasmi.

Vse do 77. olimpijskih iger so te trajale le po en dan. Tedaj pa so se tekmovalci že tako razmahnili, da so jih morali podaljšati na tri dni, oziroma celo na 5 z vsemi slovesnostmi. Prvi dan so žrtvovali Zevsu in položili nekakšno prisego. Isti dan so izžrebali tudi nasprotnike za tekmovalce. Drugi dan so šli tekmovalci v spredu na stadion, kjer so se najprej pomerili kilcarji in trobentači, ki so na ta način izbrali najboljše »napovedovalce« za tekmovalce. Na ta dan so tekmovali samo mladi — starostna meja je bila 20 let.

Sele tretji dan so prišli na tekmovalce pravi olimpijci. Po vrsti so opravili tek na dolgo progo, tek na 1 stadion in tek na 2 stadiona, medtem ko je bil nazadnje na vrsti tek v polni bojni opreml. Za tekmo so se lotili rokoborbe, kjer je zmagal tisti, ki je nasprotnika trikrat spravil na tla. Kategorij po teži niso poznali pravtako ne omejenih časov. Eden od borcev je moral ali odstopiti ali biti trikrat na tleh, da je bilo boja konec. Četrta dan so bile na vrsti konjske dirke in pentatlon. Peti dan je bil spet namenjen svečanostim.

Olimpijska medalja v nevarnosti?

Med vsemi jugoslovanskimi športniki menimo, da so waterpolisti najresnejši kandidati, da se iz Rima vrnejo z eno izmed medalij. Upi, ki jih polagamo v našo waterpolo reprezentanco so upravičeni, saj se naši igralci ponašajo že z dvema bronastima medaljama ter kopico zmag na najrazličnejših turnirjih in reprezentančnih tekmah.

Doslej smo sodili takole: štirje kandidati (Madžarska, Jugoslavija, SZ in Italija) si bodo razdelili tri medalje, eden pa bo pač ostal brez nje. Toda to so bili računi pred letom dni. Olimpijske priprave pa so se v vseh državah močno poostrile in glej — štirim kandidatom se je pridružil peti — Nemčija.

Preteklo soboto in nedeljo so naši waterpolisti proti startali v letošnji sezoni v meddržavni tekmi. Naš nasprotnik so bili igralci Vzhodne Nemčije. Bilanca je sicer 1:1 (v prvi tekmi smo zmagali 4:1, drugo pa izgubili 3:4), toda strokovna ocena igre naših waterpolistov nas ni zadovoljila. Proti moramo upoštevati, da smo pretrpeli poraz od reprezentance, ki je doslej nismo šteli med kandidate za osvajanje olimpijske medalje in druga negativna ocena za naše igralce je še v tem, da smo tudi v prvi igri, ki smo jo dobili, igrali slabše od Nemcev in le odlični vratar Musketirovič je rešil naše igralce mnogo slabšega rezultata ali celo poraza.

Med vsemi našimi reprezentanti je v obeh tekmah zadovoljil le vratar Musketirovič. Nekoliko boljši od ostalih je bil Nardeli, ki je bil enakovreden nemškemu igralcem v hitrosti, vsi ostali pa so za gosti močno zaostajali v hitrosti in vzdržljivosti, le nekoliko večja rutina jim je pripomogla, da so proti dan izbojevali zmago. Dolga leta — tudi takrat, ko smo osvajali srebrne medalje — smo tožili, da smo država v orhu svetovnega waterpola z najslabšimi pogoji, da imajo naši igralci le trimesečno sezono itd. Danes imamo zimski bazen v Zagrebu, kjer je osredotočena skoraj vsa reprezentanca, v zimi smo proti priredili celo zimsko državno prvenstvo v waterpolu, kjer smo ugotovili, da so naši waterpolisti tokrat že v aprilu v taki formi, kot so bili nekoč v sredini letne sezone. Danes, ko so proti stopili v borbo za mednarodni prestiž, pa ugotavljamo, da igralci nimajo niti hitrosti niti vzdržljivosti.

Zvezni kapetan se je v teh tekmah z Nemčijo odločil za tele igralce: Musketirovič, Kačić, Cipci, Cukoas, Ježić, Arneri, Nardeli, Radonjić. To so sicer imena starh prekaljenih borcev toda tokrat niso izpolnili pričakovanj in dopisniki iz Zagreba trde, da so boljši igralci sedeli ob bazenu na klopek. Morda bi bilo prav v takih tekmah, ko preizkušamo naše moči za olimpijsko moštvo, sestavljati ekipo z večjim pogumom, z večjim zaupanjem v mlajše moči.

Z Nemci v waterpolu na olimpijskih igrah nimamo sreče. Ze v Melbournu, ko pravzaprav niso ničesar pomenili, smo igrali z njimi neodločeno 2:2. Kaj nas čaka tokrat v Rimu, ko smo ugotovili lahko sedaj, da so v zadnjih štirih letih močno napredovali? Do Rima je sicer še dva meseca in vse se da še popraviti, zakaj v nasprotnem primeru bo v nevarnosti medalja, ki jo pričakujemo od naše waterpolo reprezentance.

M. P.

30.000 kg za svetovni rekord

Jolanda Balas in „zlati“ v žepu - Cilj je 1.90 m

Ko je pred nekaj tedni Jolanda Balas v Bukarešti preskočila 185 cm, je razkrila svoj načrt štiriletnih priprav za olimpijske igre v Rimu, ki ga je doslej držala v tajnosti.

»To je prva vstopnica v letošnjem načrtu pripravljanih za olimpijske igre,« je razlagala Jolanda. »Ne samo da sem izboljšala svoj svetovni rekord, dosegla sem tudi že dolgo željeni cilj, da preskočim svojo višino. Na vrsti je nova ovira — 190 cm.«

Na mitingu v Bukarešti je bila Balasova izredno razpoložena. Višino 185 cm je preskočila v prvem skoku in ko je pozneje postavila lestvico na 190 cm, jo je le z minimalnim dotikom zrušila.

V svoji bogati dolgoletni športni karieri ima Jolanda vrsto pomembnih trofejev. Osemkrat je osvojila državno prvenstvo, trikrat študentsko svetovno prvenstvo in 1956. leta evropsko prvenstvo. V svoji zbirki medalj ji manjka samo ena — olimpijska. In to, pravi strokovnjaki, ima Jolanda že v žepu. »Morda noben olimpijski kandidat ni tako gotov za prvo mesto, kot prav Balasova v skoku v višino. Konkurence skoraj nima, saj najboljši tekmovalci zastajajo za njo skoraj za 10 cm. Kljub temu pa je Jolanda v svojih izjavah zelo previdna. Ne bi se namreč rada zrekla: »Res imam veliko prednost, toda v

skoku v višino včasih odločajo tudi živci in ne samo noge. Najbolj cenim Rusinjo Cenčik, za katero menim, da bo do olimpijskih iger lahko preskočila 180 cm. Potem pa so tu še Angležinja Bignal, Avstralka Mason in kaj vem, kaj bodo pripeljali Američani.«

Po olimpijskih igrah v Melbourneu, kjer je Jolanda zasedla peto mesto, sta s trenerjem Soeterjem, sedanjim njenim soprogom, pripravila temeljit načrt priprav za Rim. Doslej se je vse odvijalo točno po programu. V letu 1960 je Jolanda petkrat izboljšala svetovni rekord od 178 do 183 cm. Sledilo je leto stabi-

lizacije. Le enkrat je sicer za 1 cm izboljšala svojo redno znamko, toda dvanaestkrat je na tekmovanjih preskočila 180 cm. Zimski trening je bil osredotočen predvsem na krepitev mišic, sklepov in celotnega organizma. Uteži so odigrale tu glavno vlogo. Jolanda pravi, da je v zimskem treningu dvignila približno 30 ton železa. Vso zimo je samo dvajsetkrat skakala v višino. Temeljne zimske priprave pa so se že obrestovale. Plavalas Jolanda iz Temesvara je kandidat št. 1 za zlato olimpijsko medaljo v Rimu.

Rekordna žetev na tekališčih Evrope in Amerike

Blizajoče se olimpijske igre silijo atletične vse države da iz dneva v dan izboljšujejo svoje rezultate, med katerimi je kopica državnih, evropskih in celo svetovnih. V brzojavnem slogu bomo našli le najboljše:

Na mitingu v Houstonu je Charles Tidwell pretekel 100 m v času 10.1, s čimer je izenačil svetovni rekord na tej progi. Ostali boljši rezultati z ameriških tekališč: 100 m za Tidwellom Johnson, Sime in Wodhouse vsi 10.3, 500 m: Murphy 1:48.2, 1500 m San Romani 3:44.6, 110 m ovire: Calhoun 13.6, Cobb 13.7, May 13.7, 400 m ovire Davis 50.2, Howard 50.0, Southern 51.7, višina: Thomas 2.13, Faust (17 leti) 2.12, palica Bragg 4.64, Gutowski 4.64, krogla Nieder 19.07, disk Oerter 58.64, Silvester 57.01, Babka 56.77, kopje Alley 33.47, kladivo Hall 62.56, Bagdonas 61.87

Na atletskem mitingu v Moskvi je Viktor Bolšov preskočil 2.15 m v višino, kar je le 1 cm slabše od evropskega rekorda. Na istem tekmovanju je Bartenev pretekel 100 m v času 10.3, v troskoku pa so trije tekmovalci preskočili 16 m: Gorjašov 16.43, Krejer 16.39 in Mihajlov 16.21.

V Kölnu so se posebno izkazali nemški tekači, ki so dosegli dva evropska rekorda. Karel Kaufmann je za desetinko sekunde izboljšal svoj rekord na 400 m s časom 45.7 dosegel letošnji najboljši rezultat na svetu. Hary pa je z 10.2 izenačil rekord na 100 m. Ostali boljši rezultati: 200 m Delecour (F) 20.8, 800 m Schmidt 1:46.5, 400 m ovire Janez 50.6, kopje Sidlo (P) 77.67, ženske: 200 m Heine 23.7, 80 m ovire Kopp 10.9.

Italijan Berruti je z rezultatom 20.7 dosegel nov italijanski rekord v teku na 200 m.

Na tekmovanju za Kusocinski memorial v Varšavi je bilo največje razočaranje za Poljake slab start svetovnega rekorderja v metu diska Platkowskega. Za Madžarom Szecsenyim (58.94 m) je zaostal več kot za tri metre.

LE CERAR med Japonci in Rusi

Nemški strokovni časopis »Der Turner« je pred nekaj tedni objavil listo kandidatov za najboljša mesta orodnih telovadcev na olimpijskih igrah v Rimu. Razvrstitev je dal Sepp Goehler, ki ga v nemških krogih štejejo za najboljšega poznavalca razvoja orodne telovadbe po svetu. Goehler je dal zelo laskavo priznanje našemu Cerarju, saj ga je uvrstil na 5.—9. mesto, kot edinega tekmovalca, ki se bo lahko upiral premoti odličnih japonskih in sovjetskih telovadcev. Prvo mesto je pripisal Japoncu Onu, za katerega je mnenja, da je prav gotovo najboljši telovadelec na svetu. Razvrstitev je takšna:

1. Ono (Jap), 2. Titov (SZ) in Caklin (SZ), 4. Takemoto (J), 5. Stolbov (SZ), Mitsukuri (J), Tsurumi (J), Cerar (Jug), 9. Alhara (J), Endo (J), 11. Azarjan (SZ), Portnoj (SZ), Korbemelidi (SZ), Tsukavalki (J), Ota (J), Flivan (Sv), Fürst (N), Kestola (Fin), Lemutvirta (Fin) in Darnis (CSR).

Naši olimpijci bodo znani 1. julija

Jugoslovanski olimpijski komite je sklenil, da bo že na svojem sestanku 1. julija določil jugoslovansko ekipo za olimpijske igre v Rimu. Tudi posamezne športne zveze so se že odločile za svoje predloge. »Partizan« Jugoslavije bo predlagal 8 moških (Cerar, Čaklec, Petrovič, Lekić, Gagić, Markulin, Petek in Menčik) in 3 ženske (Bilić, Košić, Pogačnik). Težkoatletška zveza bo predlagala rokoborce grško-rimskega sloga Horvata, Martinovića, Vukova, Simića, Golosina, Cuelča in Bakšaja. Na spisku nogometašev so za zdaj Šoškić, Vidinić, Đurković, Jusufi, Sikić, Zanetić, Miladinović, Nikolić, Kozlina, Perušić, Čebinae, Knez, Kostić, Galić, Ankočević, Mujić, Matuš in Maravić. Kolesarji nameravajo predlagati 6 dirkačev. Za zdaj so na spisku Zirovnik, Sebenik, Valčić, Levačić, Petrović, Bajc in Vukojević. Sabljaši bodo olimpijskemu komiteju predlagali trojke Vasić (sablja), Nikolić (meč) in Jeftimijades (flore) — ženske.

Američani izbirajo atlete za Rim

Včeraj je bil prvi dan izbirnega tekmovanja za sestavo ameriške olimpijske ekipe v atletiki. Prvi dan so bila na sporedu le izločilna tekmovanja v katerih so dosegli najboljše rezultate v metih tile tekmovalci: krogla Long 18.82, disk Cochran 57.39, kopje Alley 80.50, kladivo Lawlor 61.68 m.

Olimpijske zanimivosti

Kdor namerava v Rim na ogled olimpijskih iger, je najbrž že na svoji koži občutil, da so cene vstopnicam lepo zasoljene, pa tudi za druge je najbrž zanimivo vedeti, kako draga šala je ogled olimpijskih tekem. Pri večini tekmovanj so vstopnice razdeljene v več kategorij, ponekod celo v štiri. Razlika med prvo in četrto je seveda zelo velika. Na primer za otvorilno svečanost stanejo najboljši sedeži 6000 lir, najslabša stojišča pa tisoč. V istem razmerju gredo nekako tudi ostale cene. Za nekatere športe so izdali tudi permanentne vstopnice, tako je treba plačati za vso atletiko (toda brez dopoldanskih predtekmovanj) od 16.000 do 40.000 lir. Za boks od 22.000 do 46.000 lir, za plavanje od 19.500 do 55.500 lir.

Cepprav je na letošnjih igrah udeležba nekoliko omejena v primerjavi z dosedanjimi igrami, bodo posamezne države še vedno lahko poslale tudi po več

sto tekmovalcev. Izračunali smo, da je maksimalna številka udeležencev iz ene države 335 + 35 rezerv. Pri tem smo seveda računali, da na primer atlet na stopi le v eni panogi, v ostalih pa pušči mesta drugim, prav tako je pri tem že upoštevano, da so atleti iste države izpolnili določene norme. Skupno torej 370 tekmovalcev na državo, ki se jim lahko pridruži največ 55 spremljevalcev. Maksimalna številka za eno olimpijsko ekipo je torej 425. Seveda je popolnoma na dani, da nobena država te številke ne bo dosegla.

Organizatorji iger so morali izvežbati, oziroma se vezbajo, ogromno številno ljudi. Med ostalim potrebujejo 50 napovedovalcev za obnovo. Te so izbrali med 1387 kandidati iz vrst študentov. Pogoj za uvrstitev med izbrance je bil, seveda razen kolikor toliko prijetnega glasu, še poznavanje nekaj tujih jezikov in poznavanje športne panoge, pri kateri bo napovedovalce delal.

Premehka igra — premalo ostrine

Značilna napaka košarkarske reprezentance

Kot športniki v drugih panogah, tako so tudi izbrani košarkarski reprezentanti sredi priprav za letošnje olimpijske igre. Nekoč smo že poročali o tem, da bodo sodelovali na različnih mednarodnih turnirjih, kjer naj bi se reprezentanca vigravala med seboj ter pridobivala čimveč na taktiki, tehniki in kondiciji.

Eden takšnih turnirjev se je zaključil prejšnjo nedeljo v Budimpešti, kjer je poleg Madžarske, Estonske in Vzhodne Nemčije sodelovala tudi Jugoslavija. Nad izidom tega turnirja smo bili nekoliko presenečeni, da ne rečemo razočarani. Razočarani pa bolj zaradi tega, ker so Jugoslovani v borbi za prvo mesto proti Madžarski zaigrali nezadovoljivo in torej vsaj na papirju dobljeno tekmo izgubili.

V razgovoru z nekaterimi člani naše košarkarske reprezentance smo ugotovili niso bili enakovredni nasprotniki, zaigrali taktično pravilno, tudi menjave so bile dokaj smiselne in zadovoljive. V igri proti Madžarom pa se je pokazalo, da le-ta ni izpolnila pričakovanj pač zaradi srednjih napadalcev. Ti so proti Madžarski zaigrali premehko, kar je vplivalo tudi na ostali del petorke. Pri igralcih ni bilo opaziti nobene prave volje in poret je bil tu. V resnici pa bi naša reprezentanca lahko z malo večjo borbenostjo in ostrino zmagala.

Kaj je torej značilno? Naši košarkarski reprezentanci, predvsem pa srednjim napadalcem manjka borbenosti in ostrine. V tem je glavna slabost, ki jo bo treba vsekakor nujno odpraviti in morda vključiti v reprezentanco katerega izmed ostrejših centrov, kot je to na primer član Olimpije Dermastila.

Sedanja sestava reprezentance seveda še ni popolna in bo moralo tehnično vodstvo o tem problemu dobro razmisliti. Ni pa točno to, kar trdijo nekateri, da je današnji sestav reprezentance preveč heterogen. To, da je reprezentanca sestavljena iz igralcev različnih klubov, nima na igro nobenega posebnega vpliva, zakaj ti igralci igrajo skupaj že precej časa. Čim zaigra prva petorka Korać, Djurić, Kandus, Nikolić in Daneu, teče igra gladko in normalno. Jasno pa je, da nastane razlika v igri tedaj, če v to petorko vstopi kak drugi igralec.

In sicer? Tehnično vodstvo reprezentance je do vseh igralcev enako objektivno, vpeljuje je trdno disciplino, med igralci pa je čutili tovariške odnose in tudi psihično se v igri ujemajo. Občutna napaka igralcev pa je ta, da med igro pozabljajo na navodila, ki so jih prejeli pred tekmo, ter teh navodil ne izpolnjujejo.

Iz vsega tega sledi: pri nadaljnjih treningih in tekmah bo treba posvečati čimveč pozornosti ostrini in borbenosti, igralci bodo morali paziti na navodila ter izpolnjevati naloge tako, kot jih predvidi tehnično vodstvo. Do turnirja v Bologni bi morala naša reprezentanca odigrati čimveč težkih tekem, izboljšati bo treba kvaliteto treningov in potem lahko računamo na uspeh naših olimpijskih kandidatov. Vmes pa bo posegel še žreb in z njim vred športna sreča. Ekipe na turnirju v Bologni bodo razen nekaj izjem precej izenačene in zato čaka naše košarkarje prav tam najtežja naloga.

Jabolko ne pade daleč od drevesa

Wiltrud Urselmann drži 50 rekordov — Življenje med trgovino in bazenom

S solzami v očeh je stopila 16-letna Wiltrud Urselmann na zmagovalno stopnico pri razdeljevanju nagrad ob olimpijski preizkušnji najboljših nemških plavalcev. To niso bile solze razočaranja, temveč solze sreče, kajti Wiltrud je z zadoščenjem poslušala glas napovedovalca, ki je javljal nov svetovni rekord na 200 m prsno v času 2:50.2.

»Nisem pričakovala takega rezultata,« je pozneje razlagala Wiltrud. »Moj trening je usmerjen za olimpijske igre, zato sem toliko bolj presenečena, da sem že sedaj dosegla svetovni rekord.«

Wiltrud so odkrili pred sedmimi leti na nekem srednješolskem tekmovanju. Takrat je preplavalala 200 m tako hitro, da časomerilci na cilju niso verjeli svojim uram in mala Wiltrud je morala še enkrat preplavati vso progo, da so se lahko sodniki prepričali v resničnost njenega rezultata. Tako je seveda takoj začela v vrste aktivnih plavalcev, čeprav menj sama, da je začela zelo pozno s treningom — »še« z 11 leti. Mala Wil-

trud pa je bila »obremenjena« s plavalno nadarjenostjo. Njena mati je bila namreč odlična plavalca in tako seveda jabolko ni padlo daleč od drevesa.

Prisrčna 16-letna deklica iz Krefelda preživlja danes svoje mlade dni med spečerijsko trgovino in bazenom. Če boste v Krefeldu zavili v spečerijsko trgovino prav poleg zimskega bazena, boste za pultom srečali svetovno rekorderko, ki vam bo prijazno postregla s surovim maslom, makaroni ali zavitkom čokolade. Komaj pa se vrata trgovine zapro je njena prva pot v bazen. Na srečo je prav poleg trgovine in tako jo tam najdemo vsako jutro od 7. do 8. ure in zvečer po 19. uri.

Pri treningu je nekoliko svojeglava. Prav nič neče slišati o dviganju uteži, gimnastiki in podobnih načinih modernega treninga, ki ga uporabljajo vsi najboljši plavalci na svetu. Wiltrud trdi, da je za uspeh potrebna le nadarjenost in te njej res ne manjka.

Wiltrud Urselmann (zahoda Nemčija) je svetovna rekorderka v plavanju na 200 m prsno z rezultatom 2:50.2

Nizozemke vse bliže Avstralkam

Velik mednarodni plavalni miting v Leipzigu je dal vrsto odličnih rezultatov in celo nekaj evropskih in svetovnih rekordov. Na tem tekmovanju, kjer

Olimpijski spored

B O K S

- 25. avgusta ob 20. — predtekmovanja
- 26. avgusta ob 15. in 21. — predtekmovanja
- 27. avgusta ob 15. in 21. — predtekmovanja
- 28. avgusta ob 15. in 21. — predtekmovanja
- 30. avgusta ob 15. in 21. — predtekmovanja
- 31. avgusta ob 15. in 21. — predtekmovanja
- 1. septembra ob 15. in 21. — četrtfinale
- 2. septembra ob 15. in 21. — četrtfinale
- 3. septembra ob 15. in 21. — polfinale
- 5. septembra ob 21. — finale

Vsa tekmovanja v veliki palači športov.

K A J A K

- 26. avgusta ob 9. in 15. — predtekmovanja
- 27. avgusta ob 9. — repešaži; ob 15. — polfinale
- 29. avgusta ob 15. — finale

Vsa tekmovanja na jezeru Albano.

J A D R A N J E

- 29. avgusta ob 12. — prva regata
- 30. avgusta ob 12. — druga regata
- 31. avgusta ob 12. — tretja regata
- 1. septembra ob 12. — tretja regata
- 5. septembra ob 12. — četrta regata
- 6. septembra ob 12. — četrta regata
- 7. septembra ob 12. — sedma regata

Vsa tekmovanja v Neapeljskem zalivu. Če bi bile potrebne dodatne regate, bodo 3., 4., 8. in 9. septembra.

so bili zbrani plavalci Nemčije, Nizozemske in Anglije, so s svojimi rezultati najbolj blesteli Nizozemke. Dvakrat so izboljšale svetovne rekorde, štirikrat pa evropske. Najboljša tekmovalka je bila Ria van Velsen, ki je na 100 m hrbtno s časom 1:11.0 za 4 desetinke popravila svetovni rekord Američanke Conejeve. Rezultati odličnih Nizozemk se vse bolj približujejo Avstralkam. Rezultati:

Moški: 100 m prosto: Kroon (Niz) 57.5, 400 m prosto: Black (A) 4:28.2, Wiegand (Nem) 4:31.7, 1500 m prosto: Bachmann (Nem) 18:34.9, 200 m prsno: Henninger (Nem) 2:30.7, Mensonides (Niz) 2:41.2, 200 m metuljček: Black (A) 2:22.7, Symonds (A) 2:26.7, 100 m hrbtno: Wagner (Nem) 1:03.6, Sykes (A) 1:05.3, 4 × 100 m mešano: Nemčija 4:18.8, skoki: Spirling (N) 165.11.

Ženske — 100 m prosto: Gastelaars (Niz) 1:03.4, Posthumus (Niz) 1:03.6, 400 m prosto: Schimmel (Niz) 4:59.7, Rae (A) 5:01.2, 200 m prsno: Göbel (Nem) 2:50.6, den Haan (Niz) 2:51.9, Lonsbrough (A) 2:53.1, 100 m metuljček: Lagerberg (Niz) 1:10.8, 100 m hrbtno: van Velsen (Niz) 1:11.8, Schmidt (Nem) 1:11.8, Dobber (Niz) 1:11.8, 4 × 100 m prosto: Nizozemska 4:18.2 (evr. rekord), 4 × 100 m mešano: Nizozemska 4:47.3 (evr. rek.). V prvi izmeni van Velsen 100 m hrbtno 1:11.0 (svet. rek.), 200 m metuljček: Heemskerk (Niz.) 2:34.4 (svetov. rek.), 200 m hrbtno: Dobber 2:36.2 (evr. rek.), 200 m prosto: Lamboer (Niz) 2:21.5 (evr. rek.).

Na drugi strani »železne zavese« so Zahodni Nemci priredili podoben mednarodni miting, na katerem so sodelovali Švedi in Italijani. Najboljši je bil Hans Tröger, ki je na 200 m prsno s časom 2:39.1 dosegel letos najboljši čas na svetu. Od gostov je bil najboljši Italijan Dennerlein z dvema odličnima časoma 200 m prosto 2:07.3 in 200 m metuljček 2:19.2.

Madžarski plavalci so dosegli tri nove rekorde: moški 100 m hrbtno Csikany 1:03.9, 100 m prsno Kunsagi 1:14.1 in ženske 100 m prosto Bajnogi 1:03.8.

Crvena zvezda šestič prvak

Dinamo z eno točko manj drugi, Partizan tretji Iz lige Budućnost in Sloboda

XIV. nogometno prvenstvo Jugoslavije je za nami. V Tuzli so po končani tekmi, kjer je Zvezda premagala Slobodo s 5:1, pozdravili novega državnega prvaka Crveno zvezdo, ki je že šestič v štirinajstih prvenstvih osvojila ta naslov. Dinamo je zaostal za prvako le za eno točko, kar je ob zmagi v tekmovalju za pokal nedvomno lep izkupiček. Na tretje mesto se je uvrstil Partizan, ki je v odlični tekmi za še vedno častno mesto, igral z Vojvodino neodločeno 2:2, Vojvodina pa se je z enakim številom točk ustavila na četrtem mestu. Sredino lestvice predstavljajo: Hajduk, Sarajevo, Beograd in Rijeka. V nogometnih bojih XIV. prvenstva sta omagala Budućnost in Sloboda, ki si bosta morala v prihodnjem prvenstvu iskati družbo v drugi ligi.

izenačenju v sredi drugega polčasa. Do tega trenutka je bila tekma slaba, premoč so imeli v glavnem gostje.

Vojvodina : Partizan 2:2 (2:1)

Novi Sad, 19. jun. Približno 18.000 gledalcev je z negotovostjo zapuščalo stadion. Današnja igra je odlikovala grobost in napake, ki sta jih delali obe moštvi. Moštvo Partizana je v prvih dvajsetih minutah zaigralo zelo dobro. Že v 23. minuti je Mitić povedel svoje moštvo v vodstvo. V 34. minuti je imel Sentia idealno priložnost, da izenači, toda streljal je žogo, ki je šla mimo gola. Dve minuti kasneje pa je Rajkov s približno 20. metrov ostro streljal, Soškić pa je žogo odbil v lastno mrežo. V 4. minuti pa je Zlopaša spet po krivdi obrambe gostov zvišal na 2:1. V drugem polčasu je Vojvodina zaigrala bolj živahno. Vsi so pričakovali, da bo kmalu vodila s 3:1. Toda zgodilo se je drugače. V 64. minuti je Mihajlović sam prišel v kazenski prostor nasprotnika in izenačil 2:2. Do konca drugega polčasa niti eden niti drugi ni uspelo zvišati rezultata, čeprav sta se oba napadala zato močno trudila.

LESTVICA I. ZVEZNE LIGE

Crv. zvezda	23	15	3	7	47:25	33
Dinamo	22	14	4	4	48:20	32
Partizan	22	11	5	6	49:29	27
Vojvodina	22	10	7	5	36:22	27
Hajduk	22	10	6	6	47:26	26
Sarajevo	22	9	5	8	35:33	23
Beograd	22	7	7	8	28:30	21
Rijeka	22	7	4	11	39:52	18
Radnički	22	7	7	10	31:38	17
Velež	22	5	7	10	27:39	17
Sloboda	22	3	5	14	15:49	13
Budućnost	22	4	14	16	39:12	12

Samarčić v 43. min. za Beograd ter Lazarović v 43. in 87. min. za Velež.

Obe moštvi sta imeli danes precej ugodnih priložnosti, ki pa so v največji meri ostale neizkoriščene. Posebno je napad Veleža zapril precej priložnosti.

Tudi v drugem delu tempa igre ni popustil in priložnosti pred enim in drugim golom so se nepešano menjavale. Pri domačih so igrali dobro Krivokuća, Skoblar in Vladan Mladenović, pri gostih pa Prajo in Repar.

Budućnost : Hajduk 2:3 (0:2)

Titograd, 19. jun. Pred približno 5000 gledalci je danes Hajduk s 3:2 (2:0) zaslužen premagal Budućnost, ki se je s to tekmo poslovila od I. zvezne lige. Tekmo je sodil Božić iz Valjeva. Gole so dosegli za Hajduk Anhoić v 5. in Zencić v 25. in Vičević v 75. minuti, za Budućnost pa Todorović v 58. in 64. minuti.

Budućnost se je poslovila od I. zvezne lige s tekmo, ki je postala zanimiva šele po

Le ena zмага na tujem

(Nadaljevanje s 1. strani)

času je Tabor nenehno oblegal vrata gostov, ter imel nekajkrat priložnost, da bi zvišal rezultat. Proti koncu drugega polčasa pa so močno pritiskali in zaigrali res borbeno tudi Kranjčani, toda odlični vratar domačih, Metljak, je svoje delo opravil precej uspešno.

DRAVA : SLOVAN 1:3 (1:2)

Ptuj, 19. junija. — V Ptujju je prvak ljubljanske nogometne podzveze Slovan iz Ljubljane v kvalifikacijski tekmi za vstop v slovensko konosko ligo premagal domačo Dravo s 3:1 (2:1). Za tekmo je bilo v Ptujju veliko zanimanje, saj je srečanju prisostvovalo 1500 gledalcev. Slovan: Zabajak, Pilberšek, Povše, Svigelj, Herbst, Oplotnik, Kozinec, Radovan (Ferlan), Mora, Osrečki, Stanovnik.

Drava: Kramberger, Vogrinčič, Lefonja, Mesarič, Streher, Markovič, Artunjak, Sirec (Komelj), Kovač, Erhatič, Silak.

Gole so dosegli za Slovan: More 3, za Dravo pa Artunjak.

V začetku igre so bili domači v rahli premoči, za tem pa so prevzeli pobudo gostje. V 24. minuti je Slovan nenadoma prodrl in More je dosegel prvi gol.

NAFTA : TOLMIN 2:0 (0:0)

Londava, 19. junija. V kvalifikacijski tekmi za vstop v slovensko konosko ligo, je Nafta na domačem igrišču premagala z 2:0 (0:0) Tolmin in tako osvojila prvi dve točki v tekmovalju za vstop v SCL.

Potem, ko so gostje v prvi minuti zaprili priložnost za doseg gola, so prevzeli pobudo domači. Vendar napad Nafta v prvem polčasu ni uspel zaustaviti nasprotnikove mreže. Nafta je izpustila iz rok vrsto priložnosti, saj so njeni napadalcji kar dvakrat zgrešili prazna vrata in od desetih kotov niso izkoristili nobenega. Proti koncu prvega polčasa je bil poškodovan desni krilec Nafta Stmenko, ki je moral zapustiti igrišče. V drugem polčasu je bila Nafta absoluten gospodar na igrišču. Z goloma v 46. in 71. minuti (strelec Varga) je zaslužen osvojila obe točki. Pred 400 gledalci je sodil Janžekovič iz Maribora.

OLIMP : BELA KRAJINA 2:0 (0:0)

Celje, 19. junija. Pred 800 gledalci so si domačini osvojili obe točki. Strelec: Travner v 58. in Florjanc v 72. minuti. Olimp: Kranjc, Beltram, Mirt, Grum, Coklić, Korošak, Travner, Regar, Posinek, Florjanc, Dimitrijevič.

Bela Krajina: Bračko, Mačetič, Vajs I., Betašević, Vajs II., Karoga, Čauman, Višenjak, Vajs III., Zunič, Bejagovski. Blizu 800 gledalcev se je razočaralo nad malo igro domačega moštva. To velja predvsem za prvi del igre, ko so domači zaigrali popolnoma neborbeno. Na drugi strani pa so gostje zaigrali polnejše in bili dobri predvsem v obrambi.

V zahodni skupini II. zvezne lige se je danes, kakor tudi v vseh drugih nogometnih konkurencah, končalo letošnje prvenstvo. Konec ni bil posebno zanimiv, saj smo že vnaprej vedeli za usodo Igmana in Elektrostroja ter za podvig Splita, ki si je že precej pred koncem prvenstva zagotovil vstop v I. zvezno ligo. Morda velja med značilnosti današnjega kola v zahodni skupini II. zvezne lige uvrstiti tudi naravnost katastrofalni poraz Odreda, ki na vročih tleh v Banji Luki nikakor ni mogel ohraniti svoje mreže, nedotaknjene, saj je moral vratar kar osemkrat pobrati žogo iz svojih vrat.

Rezultati današnjega kola v zahodni skupini: Borac : Odred 8:0, Split : Proleter 2:1, Elektrostroj : Lokomotiva 1:4, Željezničar : Var-

Spomladanski prvak Triglav

VII. kolom je bil zaključen spomladanski del tekmovalja v I. moški republiški košarkarski ligi. To je bilo sicer že povratno kolo iz jesenskega dela tekmovalja, ki je bilo prestavljeno v spomladanski, vsled kvalifikacij prvakov republik za vstop v zvezno košarkarsko ligo, ki se prične v jeseni takoj po končanih republiških tekmovaljih.

V VIII. kolu je vladalo veliko zadržanje med Triglavom in ljubljansko Svobodo, ki je v zadnjih dveh srečanjih bila zmagovita tako proti Mariboru v Ljubljani in proti Rudarju v Trbovljah. Nasprotno pa je Triglav v zadnjih kolih prikazal slabšo igro in tesno zmagoval proti moštvom iz spodnjega dela lestvice. Tako se je ponovilo tudi včeraj, ko je Triglav na domačem igrišču le s točko razlike z 69:68 (37:38) žele v zadnjih minutah premagati Svobodo. Svoboda je odlično pričela ter je ves prvi polčas vodila s 4 do 7 točk razlike in tudi polčas zaključila v svojo korist. Tudi v drugem polčasu so igralci Svobode igrali vedno bolje in vodili že z 10 točkami razlike. Vendar pa so proti koncu popustili, 3 najboljši igralci, Repanšek, Sešek in Plevčak pa so morali zapustiti igrišče zaradi 5 osebnih napak. Triglavu je uspelo nadoknaditi razliko in v finišu zmagati. Tako je Triglav slavil že sedmo zmago in postal spomladanski prvak I. republiške lige.

V Ljubljani je Slovan v dobri igri izdatno premagal Medvede z 97:39 (43:16). Najuspešnejši strelec

je bil za Slovan Kraljič s 43, od gostov pa Čuček s 14 točkami. Slovan se je s to zmago uvrstil na 2. mesto z odličnim pozitivnim količnikom, ki mu bo v primeru zmage nad Triglavom zopet zagotovil prvo mesto.

V Trbovljah je domači Rudar premagal Moste iz Ljubljane z 62:44 (33:19) in se tako utrdil v sredini lestvice.

V Mariboru pa je bilo zopet presenečenje. Branik je namreč na svojem igrišču odvezal Mariboru dragoceno točko. Tekma se je namreč končala neodločeno s 53:55. Maribor si je s tem uspehom poslabšal izglede za boljši plasman v končni razvrstitvi. Vendar pa je žoga okrogla in bomo videli, kako se bodo dogodki odvijali v jesenskem delu tekmovalja.

LESTVICA SPOMLADANSKEGA DELA I. REPUBLISKE LIGE

Triglav	8	7	0	1	518:458	14
Slovan	8	6	0	2	612:390	12
Maribor	8	5	1	2	427:380	11
Rudar	7	4	0	3	382:364	8
Svoboda	7	3	1	3	392:399	7
Branik	8	2	4	4	421:472	6
Medvede	8	1	0	7	437:565	2
Moste	8	1	0	7	351:506	2

V lestvici ni upoštevana tekma VII. kola Rudar : Svoboda 72:73, ker je KK Rudar vložil protest in ga Košarkarska zveza še ni rešila.

II. KOŠARKARSKA LIGA

Partizan (Koper) : Celje 82:37

(42:16)

Postojna : Vrhnika 48:58 (20:29)

Mednarodne vesti

Varšava, 19. junija. Ženska odbojarska reprezentanca Beograda je premagala reprezentanco Varšave s 3:5.

Moskva, 19. junija. V prvi finalni tekmi za evropski odbojarski pokal je CSK iz Moskve premagal Rapid iz Bukarešte s 3:0 (15:10, 15:7, 15:9).

Dunaj, 19. junija. Dunajski Rapid je osvojil prvo mesto v letošnjem prvenstvu Avstrije z 42 točkami pred Wiener Sportvereinom in Viennom.

Amsterdam, 19. junija. Na svetovnem prvenstvu v rokometu za žene je ekipa Romunije osvojila prvo mesto. V finalu je premagala Avstrijo z 10:2 (7:0).

Sofia, 19. junija. Jugoslavija je premagala Albanijo z 89:37 (49:21). Albanska košarkarska ekipa je zaigrala zelo slabo. S to zmago se je jugoslovansko moštvo uvrstilo na drugo mesto na drugem balkanskem prvenstvu v košarki.

Vamos — 3:40,2 na 1500 m

Na mednarodnem mitingu v Pragi je bil najbolj presenetljiv tek na 1500 m, ki je prinesel zmago romunskemu atletu Vamosu z letos najboljšim časom na svetu. Odlični rezultat je dosegel tudi Poljak Schmid v troskoku. Rezultati: 1500 m Vamos (R) 3:40,2, Groditzki (VN) 3:41,7, Momotkov (SZ) 3:42,7, Jungwirth (CSR) 3:44,1, troskok Schmid (P) 16,53, disk Szeczeny (M) 57,44, Piatkowski (P) 54,93, kladivo Zisvolsky (M) 65,51, Rudenkov (SZ) 64,81.

Na kvalifikacijskem tekmovalju za izbirno tekmovalje ameriške atletske ekipe za Rim so bili doseženi še tile boljši rezultati: 100 m Tidwell 10,2, 200 m Tidwell 20,8, 400 m Wood 45,7, 800 m Kerr 1:46,4, Siebert 1:46,9, 400 m ovire Cushman 30,8, višina Thomas 2,15.

Sele ko je domače moštvo prišlo v 58. minuti v vodstvo, je postala igra tudi za gledalce zanimivejša. Pri domačinih je bil najboljši Travner, pri gostih pa Vajs II. Omeniti pa moramo, da bo moštvo Olimpa imelo v Beli Krajini težko nalogo. Saj bodo igralci Bele Krajine na domačih tleh še bolj nevarni nasprotnik.

II. ZVEZNA NOGOMETNA LIGA

Katastrofa Odreda v Banji Luki

Značilnosti zadnjega kola — slaba igra na vseh igriščih. Dokončno — Split v prvo ligo, Igman in Elektro stroj pa v konosko

teks 1:0, Zagreb : Igman 3:1, Sibenik : Trešnjevka 0:1.

Pobeda : Sutjeska 5:0 (4:0), Proleter : Novi Sad 3:6 (1:1), Radnički (S) : Napredak 2:0 (1:0), Spartak : Mačva 2:2 (0:0), Radnički (K) : Srem 1:1, Vardar : Radnički (N) 3:1 (2:1).

BORAC : ODRED 8:0 (2:0)

Banja Luka, 19. junija. Igrišče Borca, gledalcev 1500, sodnik Krstulović iz Splita.

Borac: Nežmah, Mišević, Krivokuća, Kralj, Kasunović, Jurić, Radić (Čekarevac), Tomljenović, Knez, Janković, Alfirović.

Odred: Novak, Medved, Eltrin, Gugolj, Bergine, Velkavrh, Virant, Brezigar, Oblak, Halilagić.

Strelec: Knez 4, Tomljenović 2, Alfirović 1, Nežmah 1 (iz enajstmetrovke).

To prvenstveno srečanje je imelo vse značilnosti prijateljske tekme, medtem ko so igralci Odreda v prvem polčasu igrali še kar dobro, so domači prevzeli takoj v začetku drugega polčasa pobudo in svoje roke in popolnoma nadigrali goste. Najkritičnejše minute za ljubljanske ligaše so bile med 80. in 89. minuto, ko je razpoloženi napad Borca dosegel kar 5 golov. Odredov vratar Novak je bil med najboljšimi igralci ljubljanske eni storice, čeprav je prejel 8 golov. Novak je reševal najbolj kritične situacije pred svojimi vrati, ki so se vrstile druga za drugo. Ostali igralci Odreda so igrali brez volje.

SLOBODA : CRVENA ZVEZDA 1:3 (0:2)

Tuzla, 19. junija. Pred 10.000 gledalci si je danes Crvena zvezda z zmago nad Slobodo priborila šesti naslov državnega prvaka. Strelec za Crveno zvezdo so bili Kostić v 9., 33., 52. in 83. ter Toplak v 6. min. in Ačamović za Slobodo v 71. minuti. Sodil je Erlih iz Ljubljane.

Srečanje prvega in zadnjega na lestvici ni nudilo kvaliteten nogomet. K temu je najbrž prispevalo zelo vroče popoldne, ki je vladalo danes v Tuzli. Pri Slobodi sta bila najboljša Jovanović in Rasmir, pri Crveni zvezdi pa Kostić in Tasić.

Radnički : Sarajevo 4:4 (3:4)

Beograd, 19. jun. Gledalcev 4000, sodnik Bešić iz Mostarja. Strelec: Petaković v 5., Prlićević v 13. in 35. in Rade Ognjanović v 77. minuti za Sarajevo ter Osmanović v 8., 24., 25. ter Radićević v 19. minuti za Radnički.

V drugem polčasu je bil Radnički boljše moštvo. Igralci pa so od številnih priložnosti izkoristili le tisto v 77. minuti, ko je Ljuba Ognjanović podal v prazen prostor Radeju Ognjanoviću. Vratar Planinić je zapustil vrata, vendar je Rade Ognjanović z ostrim strelom izenačil rezultat na 4:4.

Sarajevo so je v drugem polčasu zadovoljilo z rezultatom in se le branilo. Pri Radničkem je bil najboljši Ljubenović in L. Ognjanović, pri gostih pa Markušević in Stipić.

Dinamo : Rijeka 5:1 (3:0)

Zagreb, 19. jun. V Zagrebu je pred 12.900 gledalci Dinamo premagal Rijeko s 5:1 (3:0). Sodil je Tesanić iz Varaždina.

Gole so dosegli: Blažić v 10., 27., 70. in 90. minuti, Dugandžija v 30., za Reko pa Berek v 76. minuti.

Skrepa je bilo videti, da bo Reka precej trd nasprotnik, vendar je odpor Rečanov po prvem голу popustil, in tako je Dinamo zmagal z docela povprečno igro. Branilca Dinama Koščak in Šikić sta bila danes slaba, tako, da so napadatelji Reke zlahka prehajali pred njihova vrata, vendar so bil pred golom neiznajdljivi. Najboljši igralec na igrišču je bil Irović.

Beograd : Velež 3:2 (2:1)

Beograd, 19. jun. V zanimivi in živi igri je danes Beograd premagal Velež 3:2 (2:1). Strelec: Vladan Mladenović v 5. in 80. ter

V. ODREDOVA KOLESARSKA DIRKA ČEZ COL

Odred dvakrat najboljši

Ljubljana, 19. junija. Kolesarska dirka Odreda čez Col je bila peta po vrsti kot medklubna dirka. Na njej se je zbrala vsa jugoslovanska kolesarska elita. Med znanimi obrazi reprezentantov pa smo zasledili tudi precejšnje število mladincev iz Ljubljane, Maribora in Ajdovščine. Prav ti so dajali pravi ton današnji dirki, ki je bila razdeljena zaradi podaljšica proge na dve poletapi.

Proga je bila v celoti dolga 202 km in je tekla od Ljubljane preko Logatca in Postojne do Sežane, nato pa od Lokve, preko Cola do Ljubljane. Nastopilo je 48 kolesarjev, start pa je bil ob pol 8. uri na Viču. Zaradi prijetnega hladu so kolesarji v prvem delu diktrirali hiter tempo in dosegli brzino celo 49 km na uro. To so bili predvsem mladi nezkušeni vozači, medtem ko so starejši pazili drug na drugega. Skozl leteti cilj v Postojni je najprej privozil Roner (Branik), ki se je izkazal kot izredno tempo dirkač. Glavna skupina, kjer so bili državni reprezentanti, pa se ni mogla razirgati niti na Kačjih ridah. Na cilju

poletape je zmagal Brajan (Reka) pred Furačem (Karlovac), Zirovnikom, Bajcem in Sebenikom. Ostali so prispeli na cilj z 1 ali 2 minutami zaostanka. Po prihodu na cilj je podjetje »Jadransko« iz Sežane, ki je namenilo zmagovalni ekipi lep pokal, omogočilo udeležencem dirke ogled kobilarne v Lipici, kjer so tudi obedovali.

Ob 14.15. uri so se dirkači ponovno zbrali na startu v Lokvah. Tedaj je bila huda vročina, kolesarje pa je ovihrala tudi peščena cesta. Vsi so se zavedali, da jih čaka 15 km dolg vzpon na Col, zato so do vznožja vozili v eni skupini. Sredi klanca so najprej popustili najslabšeji, v vodstvu pa se bili državni reprezentanti Bajc, Zirovnik, Levatič, Vlačić in Petrović. Druga skupina je bila za njimi okrog 4 minute. Od nje se je nenadoma odlepil mladi Boltezar (Odred), za njim se Vukojević, Gregorina, Traven in Bergant. Ti so polovili zaostale Petrovića, Sebenika in Ronerja, in nato formirali drugo skupino.

Pri Vrhniki je kar na mah zaostal Valčić, medtem ko Levatića nismo več zasledili v nobeni skupini. Bajc je nekje zašel. Položaj pa je bil tedaj že razčiščen. Bajc, Zirovnik, Vukojević in Boltezar so vozili v prvi skupini z nezmanjšano hitrostjo. Nekoliko pred ciljem sta se Bajc in Zirovnik z medsebojno pomočjo odtrgela in na cilju je zmagal Bajc. Za njima sta privozila še Zirovnik in Vukojević, za vsemi pa večja skupina dirkačev. Zal v času našega poročila še nimamo končnih rezultatov, vrstni red pa je naslednji:

Posamezniki: Bajc, Boltezar (oba Odred), Zirovnik, Vukojević itd.

Ekipa: Odred, Rog itd.

S. I.

Sportniki!

vitergin

tableta

GLUKOZO
C VITAMIN
KOFFEIN

Leke